

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

50

YEARS OF PUBLICATION

8

AS

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಅವರಾದರೆ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಬಿ. ನಾಗೇಂದ್ರನಾಥ ಬಾಳಗ

ನವೀನ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ
ಅರಳುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ

ರೆಮಿ

ಟಾಯಿಲೆಟ್
ಪೌಡರು

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	2
ನೋಸಗಾರ	3
ಕಂಚಿನಕೋಟಿ	9
ಪ್ರತೀಕಾರ	17
ಕಾಗೆ ಗೂಗೆಗಳು	29
ಕೀಲುಕುದುರೆ	33
ಅದೃಷ್ಟದ ಅಟ	41
ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	49
ಗಣೇಶಜನ್ಮ	57
ದಿವ್ಯದ ಸಲಹೆ	58
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೋಜಿಗಗಳು	67
ಫೋಟೋ ರೀಪರ್ಕೆಯ	71
ಚಿತ್ರಕಥೆ	72

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿವೆ.

ಇದು ಸತ್ಯ...

ಹಿಪಂದರೆ ಒಕ್ಕೆಯ ಹಾಕಿಯ ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಹೊದ ಪಾಕಿಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಕುಳಿಯುವುದು ಅದೇ ರೀತಿ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಅತರ
ವಾದನಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಅತರ ವಾದನಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅದೇ
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ

ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ
ಕಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ

ಸೋಲಾ ದಿವ್ಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನ :

ಎಮರ್. ಎಮರ್. ಬಾಂಭಟೆವಾಲಾ
ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ನಿಜೆಂಬರು :

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ ಹಿ ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2,
ಜಿ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ ಹಿ ಕೊ,
ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.
ಪಾ ಬಾವಿ ಹಿ ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕ್ಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಟ್ಸ್‌ವಾಲ್

ನಿಮ್ಮ ಜರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬಟ್ಟೆ!

“ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಬೇರಾದ ಹಾಗೆ ಅಟವಾಡಿರಿ. ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿಡುವುದಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ
ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ”

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು
ತುಂಬ ಅದಾಯಕರ, ವಿಕೆಂದರೆ . .

ಇದು ನಿಯಂತ್ರಿತ ದೀಪಿಯಲ್ಲಿ ಕಯಾರಾದ
ಉತ್ತಮವಾದ ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಇವೆರಡರ ನೈಜತೆ
ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಕಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ದಾಳಿ ಬರುತ್ತದ್ದು ದೇವತಾಗಳೂ
ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಎಂತಹ ಕೋಮಲ ಆಮೃತವಾದರೂ ಅಚ್ಚು
ದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದೇಕೆವಾದುದು.

ಇದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು
ಯಾವ ಕಾಲವನ್ನಿರಿಸಿದರೂ ಖಾಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆ.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್‌ನ್ನು ಮೇಯ್ದಿ ಕೂಡಾ ಒಗ್ಗಬಹುದು.

ಇದು ಅಜೀಶ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಿಂಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
ಚಿಕ್ಕ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪೈಕಾಮಾ ಬಟ್ಟೆ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲ!
ವಿಶೇಷ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಬಿನ್ನಿಯವರ
ಅಂಗೋಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ
ನಮೂನೆಯ ಪೋಲ್ಕರುಗ
ಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್
ಡೀಲರನು ಕೇಳಿ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಟಾ, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನ್‌ಚೇಸ್ಟರ್ ವಿಜೆಂಟರು: ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಕುದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಇದನ್ನು ಹಿಡಿ ನಿಮಗೆ ಅಶ್ವಯುಷವಾಗಬಹುದು...

ಗಿಡಗಳೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯೆ ಹಿಡ್ನುತ್ತವೆ! ಮತ್ತು ಉದಯುತ್ತವೆ! ಕೆಲವು ಗಿಡಗಳು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಹಿಡ್ನುತ್ತವೆ. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ "ಸೌಂದರ್ಯ" ದೇವಿಯ ಮೋಸದ ಏಲೆ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಗಿಡ. ಚಿತ್ರದ 1ನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಣ ಬರುತ್ತದೆ; 2ನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅದು ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; 3ನೆಯದರಲ್ಲಿ ಎಲೆ ನೋಣವನ್ನು ಅವರಿಸಲು ಶೋಧಿಸುತ್ತದೆ; 4ನೆಯದರಲ್ಲಿ ನೋಣ ಸುಂಟುಹುತ್ತದೆ.

ಈ ನೋಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲ.

ಅವು ಹಿಂದೂ ಮಹಾ ಸಾಗರದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಗುಲಿನ್ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಲ್ಲದ ಈ ನೋಣಗಳಿಗಿಂತ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ನೋಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಗನೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊಳೆ ಕೂಡ ನೋಣಗಳಂತೆ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಎಣೀ ಮಾಡಿರಿ, ಮೈಕಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸವಾ ಅಪಾಯವಿದೆ.

ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಈ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಲೆದುತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿರಿ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಭ್ಯಾಸ.

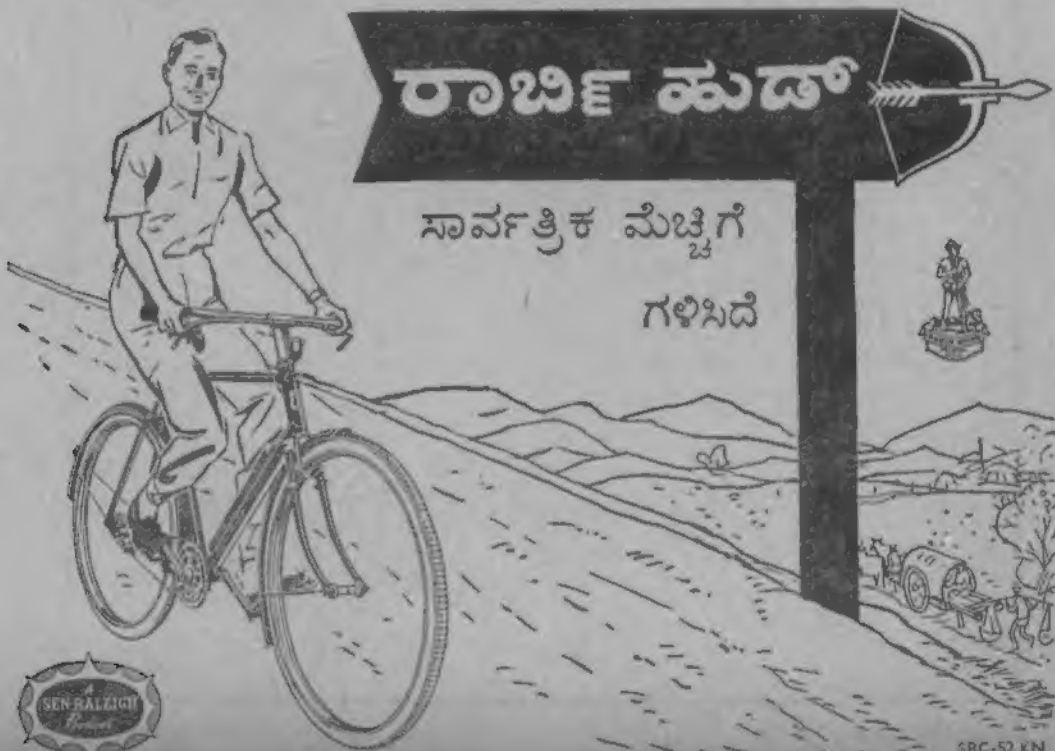
L. 292-50 KAN

ಅಮೆರಿಕನ್ ರೋಡ್ ರಿಮೆಡ್, ಎಮೆಂಟು ಕೊರೊನ್ಯೂಟಾ

ಮೆರೈನ್ಸ್ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವ
ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಕೂಡಲೇ
ಭಾಗವಹಿಸಿರಿ!

ನೂರಾರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲೇ ಬೇಕು!

ಯುವಜನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಔತಣವೀಯುವ

ಚಂದಮಾಮ

ಈಗ ಅರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿ

★

ಪ್ರತಿ ಕಿಂಗಳೂ 2,15,000 ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತದೆ

★

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಸಮಾಚಾರವನ್ನು
ತಲುಪಿಸಲು ಮಹತ್ವದ ವಾದ ಸಾಧನ

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ:

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸು-26.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಎಂಬುದೇ ನೂತು!

Nutrine

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್
“ಟ್ರಮ್” ತುಂಬಾ
ಐಶ್ವರ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ

ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಮಿಠಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ಬಲು ಚೆಂದವಾಗಿ ‘ಪ್ಯಾಕ್’
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ರುಚಿ
ಯಾದ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ, ಟಾಫೀ
ಗಳೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಡಬ್ಬಟ್ಟು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸಗುವೆಟ್ಟಿಸದೆ, ವಾಡಿಕೆ

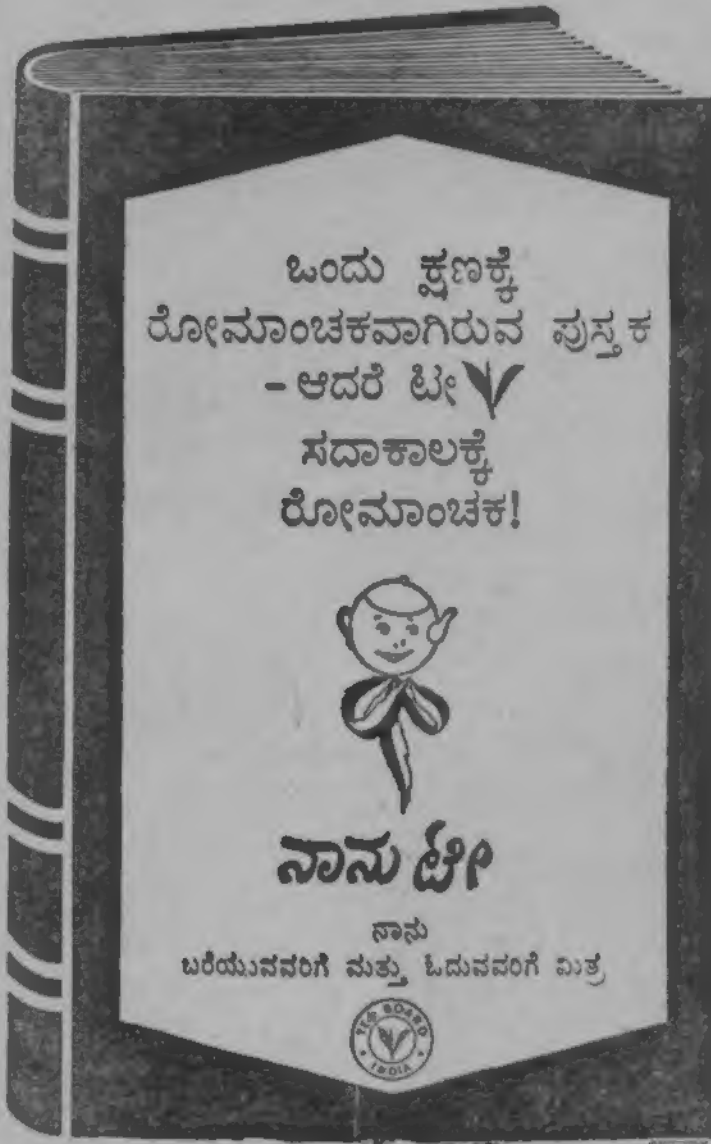
ಯಾಗಿರುವ ಬೆಲೆಗೇ
ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ನಿಮ್ಮ ಮಧುರವಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ:

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕೋ., ಲಿ.

ಚಿಕ್ಕೂರು (ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ)

ಗ್ರೈವ್ ಸಿರವ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅರ್ಜಿಣ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ವೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈವ್ ಸಿರವ್

ಅಶೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆವೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂ

ಪೌಡರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಕೋ

ಗಗನ ಶುಕುಮದಂತದ ಈ ಅಪೂರ್ವ
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಜಯ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ನವೀನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ
ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ತಯಾರಾದುವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮುಖಪರ್ಚನ್ನು ಇವುಡಿ
ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ
ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲರಿ.
ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,

ಮದರಾಸು - 7.

ವಿಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಏಜೆನ್ಸೀಸ್, ಬೆಜವಾಡ.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಪ್ರತೀಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾದುದು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ. ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವು ಉತ್ತಮಗುಣದ ಕುರುಹು. ಪ್ರತೀಕಾರವು ಮಧ್ಯಮಗುಣದ ಚಿಹ್ನೆ. ಈ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವನ್ನು ಬೇಗನೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತೀಕಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯದೆ, ಒಳಗೊಳಗೇ ಮಸೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಸ್ಥಿತಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಜನತೆಯ ಒಲವು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ಪ್ರತೀಕಾರವು ಹಗೆಯ ಮಗ. ಹಗೆಯೆಂಬುದು ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಹಗೆಯೊಂದು ಆತಂಕ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಂಛೆ ಮಾನವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭುಗುಭುಗಿಲಾಗಿ ಕೆರಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಗೆಯನ್ನೂ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಂಛೆಯನ್ನೂ ವಿನೇಕದಿಂದಲೇ ವಿಸರ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಡಬೇಕು. ಅದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ "ಪ್ರತೀಕಾರ" ಎಂಬ ಬೇತಾಳ ಕಥೆ. ಇನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ತನ್ನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಅದೃಷ್ಟದ ಆಟ' ಕಥೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ.

ಸಂಪುಟ ೨೧] ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ ನಡುವೆ ಅನೇಕ ರಾಜರು ತಂತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಕೌರವರಕಡೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಅಕ್ಷೋಹಿಗಳೂ, ಪಾಂಡವರಕಡೆ ವಿಳಾಪಿಗಳೂ, ಸೇನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆ ಸೇರಿತು.

ಈ ನಡುವೆ ಪಾಂಡವರು ಸಂಧಿ ರಾಯಬಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ದ್ರುಪದನ ಪುರೋಹಿತನು, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಂಡವರ ಕೋರಿಕೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. "ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸಂಜಯನ ಮೂಲಕ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಆ ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ವಾಪಾಸು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಸಂಜಯನು ಬಂದು, ಯುದ್ಧವು ಒಳಿತಲ್ಲವೆಂದು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

"ಒಳ್ಳೆಯದರಲ್ಲೇ ದುರ್ಯೋಧನನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನೇಕೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆ, ತಪ್ಪದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿಯೇ ನಮ್ಮದನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ." ಎಂದ ಧರ್ಮರಾಯ. ಕೊಟ್ಟ ಕೊನೆಗೆ ಧರ್ಮರಾಯನು ಐದು ಊರುಗಳನ್ನುನಾತ್ರ ಕೇಳಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕುಶಸ್ಥಲ, ನೃಕಸ್ಥಲ, ಮಾಕಂದಿ, ವಾರಣಾವತ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕಾರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕೇಳಿ ಐದನೆಯದನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ಸಂಜಯನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಕೂಡ ಓಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಿಮರನನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. ವಿಮರನು ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ಸಂಜಯನು ಪಾಂಡವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಭೆಯಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣರು ಯುದ್ಧದಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅರ್ಜುನನ ಬಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಕರ್ಣನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಪಾಂಡವರ ಬಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬಲ್ಲನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಡಿದನು. ಭೀಷ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಸಿಂಧಿಸಿದನು. ಕರ್ಣನು ರೇಗಿ "ಈ ಭೀಷ್ಮ ಬದುಕಿರುವಾಗ ನಾನು ಅಯುಧ ಮುಟ್ಟಲಾರೆ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಸಭೆಯಿಂದೆದ್ದು ಹೋದನು. ದುರ್ಯೋಧನನೂ ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು— "ನಾನು ಸಿಂಹಾಂಧವರನ್ನು ನಂಬಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ, ಕರ್ಣ ಮರ್ತ್ಯಾಸನರೂ ಸೇರಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲೆವು!" ಎಂದನು ಹತದಿಂದ.

ಒಂದಾನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಆಪ್ತಾರ್ ಸುಂದರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಪುನನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಆತನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದನು. "ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನು. ಆರ್ಥ ರಾಜನನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ರಾಜದತ್ತಿಲ್ಲಾ ಡಂಗುರ ಹೊಯಿಸಿದನು. ರಾಜನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲರಾದವರಿಗೆ ಭಡಿ ಏಟಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಜನು ಮೊದಲೇ ತುಂಬಾ ಚತುರನು. ಆದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಆತೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ಯುವಕರು ಬಂದು, ರಾಜನನ್ನು ವಂಚಿಸಲಾಗದೆ ಭಡಿ ಏಟು ತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ನಗರದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮೂವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಓರಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಕೊನೆಯವನು ಶುದ್ಧ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಉಗುರು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಬುದ್ಧನೆಂದು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಧನಿಕನ ಓರಿಯ ಮಗ ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಹೋಗು, ಹೋಗು. ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದವರೆಲ್ಲ ಸಿನಗಿಂತ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರೇ?" ಎಂದು ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟನು. ಆತರುಣನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಆರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ರಾಜನ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಅನುಮತಿ

ಕೇಳಿದನು. ಅವನನ್ನು ಭಟರು ರಾಜನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವನು ತಕ್ಷಣ ರಾಜನಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇಳಿಕೆ ನೋಡಿ “ಆಹಾ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಮೂರು ಕರಿಯ ಬಾತುಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿವೆ” ಎಂದನು. “ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಾಕ. ನೋಡಲು ಒಂದು ಕರಿಯ ಬಾತು ಸಾಲದೆ? ಇವನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭಡಿ ಏಟು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ” ಎಂದು ರಾಜನು ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಹಿರಿಯವನು ಏಟು ತಿಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಎರಡನೇಯವನಿಗೆ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆನಿಸಿತು.

ಅವನೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ರಾಜನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಭಟರು ಅವನನ್ನು ರಾಜನಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಇಳಿಕೆ ನೋಡಿ “ಎಲಾ, ಇದೇನಿದು! ಆ ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಕಾಗೆಯ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಮೂರು ಬಿಳಿಪಟ್ಟಿಗಳಿವೆ” ಎಂದನು.

“ಕಾಗೆಯ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿಗಳಿರುವುದು ಸಚ್ಚಯವರೂ, ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಏಟು ಬೀಳುವುದಂತೂ ದಿಟ. ಯಾರಲ್ಲಿ? ಇವನಿಗೆ ಭಡಿ ಏಟು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ” ಎಂದು ರಾಜನು ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಎರಡನೇಯವನು ಪರಾಭವ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಬುದ್ಧನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ರಾಜನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. “ಮೇಧಾವಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಂದಾಗದ ಕಾರ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ? ನೀನು ಮೊದಲೇ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹ!” ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು ತಂದೆ.

ಆದರೆ ಬುದ್ಧನು ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಠಹಿಡಿದನು. “ಸರಿ, ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಹಂಬಲವಿದ್ದರೆ ಹೋಗಿ ಏಟು ತಿಂದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದ ತಂದೆ.

ಹಿರಿಯವನು ಗೋಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿದ ಕೊಳಕಾದ ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಓದರಿ,

ಚಂದಮಾಮ

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಕಂಡನು.

“ಏನಮ್ಮಾ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ ಈ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ಮಾರಲು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದಳಾಕೆ. ಬುದ್ಧನು ಅದರ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ನೋಡಮ್ಮಾ, ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆಯಾ?” ಎಂದ ಬುದ್ಧ. ಅಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅರಮನೆಯವರಿಗೆ ಹೋದರು. ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಕೆಗೆ ಬುದ್ಧನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಬುದ್ಧನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ “ನಾನು ನಾರುವುದಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೇ ಅದು ಬೇಕು. ವೃಥಾ ನನ್ನನ್ನು ಪೀಡಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಕಿರಿಚಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು “ಏಯ್, ಹೀಗೇಕೆ ಗೊಂದಲಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಮಾರಲು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಇದೋ ನೋಡಿ ಈ ಕುಲಾವಿ. ಇದೊಂದು ಮಾಯಾಕುಲಾವಿ

ಇದನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಬಹುದು” ಎಂದ ಬುದ್ಧ.

“ಎಲ್ಲಿ, ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸು ನೋಡೋಣ” ಎಂದ ರಾಜ.

ಬುದ್ಧನು ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ, ಮಡಕೆ ಮಾರುವವಳನ್ನು ಕುರಿತು “ಏನಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಮಡಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡು” ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಿಹಾಕಿದಳು.

ರಾಜನು ಬೆರಗಾದನು. ಅಂತಹ ಕುಲಾವಿ ಇತರರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆ ತನಗೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ

ಮಗಲಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಕರವಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕೇಗಾದರೂ ಸಡಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಬುದ್ಧನು ಆ ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ಮಾರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ರಾಜನು ಒಂದು ಫಲಿ ತುಂಬಾ ಮೊಹುರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಆಲಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ "ಸರಿ, ಕೊಡಿ. ಯಾರಿಗೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಮಾರಲೇಬೇಕಷ್ಟೆ" ಎಂದನು. ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ಕುಲಾವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೊಹುರ ತುಂಬಿದ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅವನು ಸೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಲೆಯಾಳುವ ಉಡುಪನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಮಾರ

ಸೇಯ ದಿನ ಅದನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕುಲಾವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಹಿಮೆಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತನಗೆ ಅವನು ಮೋಸಮಾಡಿರುವನೆಂದೂ ಆತನು ಆಗಲೇ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನು. "ನೀನು ನನಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೋಸಗೋಸಲಿಲ್ಲ. ನಾಲೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆ ತಂದರೆ ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ರಾಜ. ಸುಖಿಯೆಂದ ಬುದ್ಧ. ಮಾರಸೇಯ ದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ

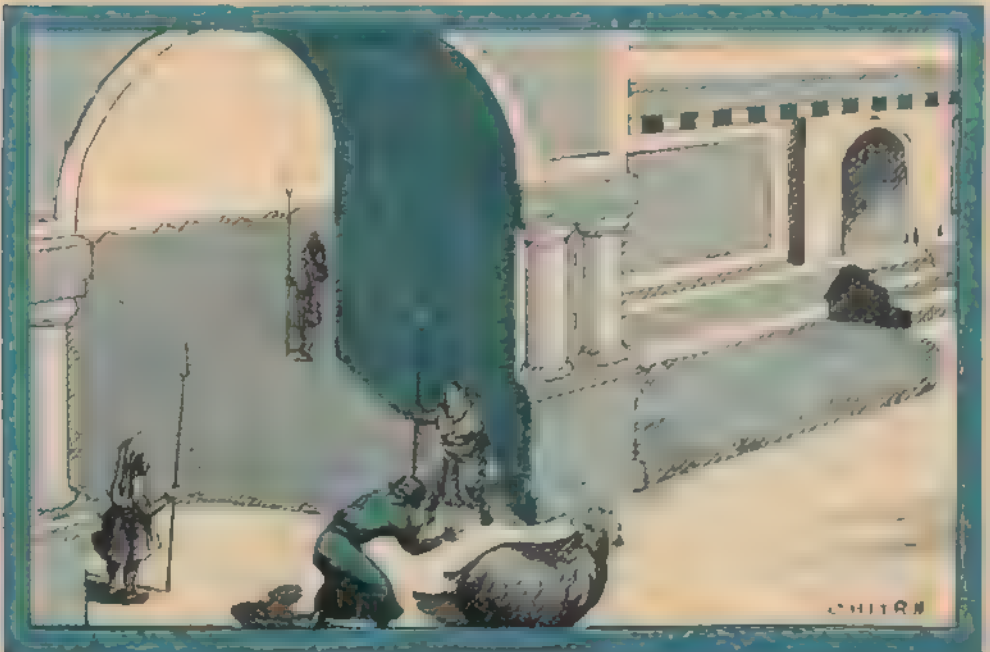

ಹೋಗದೆ ರಾಜನ ಆವೇಶವಂತೆ ಮನೆ
ಯಲ್ಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು. ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ
ಕಾವಲಿರಿಸಿ, ಬುದ್ಧನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸಾಲ್ವು
ಏಟುಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರಿ
ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಬುದ್ಧನು ಮಾರುನೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು
ಗೋಡೆಚೀಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಯ
ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.
ಭಟರು ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚೀಲ
ವನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕಿತರಾಗಿ, ಅದರ ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು “ಏಯ್, ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಯಾರಿ
ದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ಗವರಿಸಿ ಕೇಳಿದರು.
“ಹುಷ್, ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ” ಎಂದ
ಒಳಗೆ ಹುಡುಗಿದ್ದ ಬುದ್ಧ.

ಭಟರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿ
ಸಿದರು. ಆತನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಚೀಲ
ವನ್ನು ಕುರಿತು “ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು. “ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ಇದು ಜ್ಞಾನ
ಭಂಡಾರದ ಚೀಲ. ನನಗೆ ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯ
ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ” ಎಂದ ಬುದ್ಧ.

“ಎಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ಒಂದನ್ನು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ” ಎಂದ
ಮಂತ್ರಿ. “ನಿನ್ನೆ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ವಂದಿಸಿದ
ದುರಾತ್ಮ ಹದಿನೆಂಟು ಜನ ಯೋಧರೊಂದಿಗೆ
ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಳುವಂತೆ”
ಎಂದ ಬುದ್ಧ. “ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡ
ಬೇಕು” ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿ. “ಚೀಲವನ್ನೇ
ಕೇಳಿ” ಎಂದ ಬುದ್ಧ.

ಮಂತ್ರಿ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದ. ವೇಷ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬುದ್ಧನು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಮಂತ್ರಿ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು “ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದು ಚೀಲವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧನು ಚೀಲದ ಬಾಯನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಟ್ಟನು.

“ಫೇಸ್, ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ಗೆದ್ದೆ. ನಾಳೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಮದುವೆಯಾಗು. ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಂಗಡ ಇನ್ನೂ ಎಂಬತ್ತು ಜನ ದಾಸಿಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಗುರುತು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಛಡಿಯೇಟುಗಳು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಬುದ್ಧನು ಸಣ್ಣ ಚೀಲ ಪೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ಜನ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯರು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಸಿಂಗಾ

ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

“ಇವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚು” ಎಂದು ರಾಜನು ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಬುದ್ಧನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಇಲಿಯನ್ನು ಆ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯರ ನಡುವೆ ಎಸೆದನು. ಆ ಕನ್ಯೆಯರು ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಓಡಿವರು. ಅದರ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮಾತ್ರ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ಕೂಡಲೇ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಇಲಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತು ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಿದ್ದವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಉಪಚರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬುದ್ಧನು ಅವಳನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ “ಈಕೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದನು. ಬುದ್ಧನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ರಾಜನಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಮಾಡ ತೊಡಗಿದನು.

ಕಂಚಿನ ಕೊಂಬೆ

1. 在 1949 年 10 月 1 日以前，凡在中华人民共和国领域内，
 2. 有犯罪行为，应当追究刑事责任的人，适用本法。
 3. 在中华人民共和国领域外，有犯罪行为，应当追究刑事责任的人，
 4. 适用本法。

• జం ద మూ మ

... ..

... ..

... ..

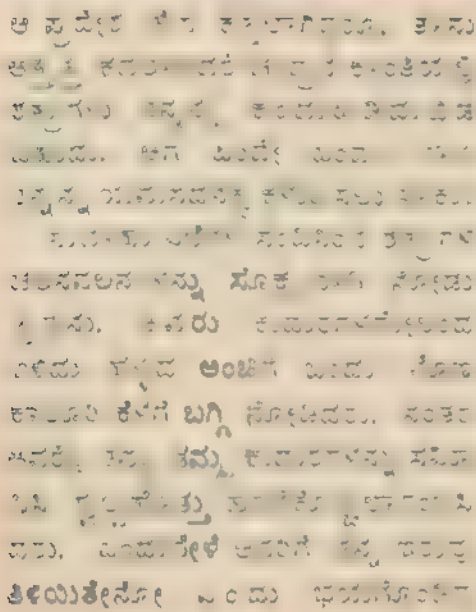
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

[illegible]

ಗಳು ಇರುವ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ತನ್ನಳ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನವೇ ಇವಳು ಗೊತ್ತಿ-
ಕೊಳ್ಳಲೇಕಳದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ವ-
ಆಯುಧವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಮಗ
ಮಾತ್ರ ಗುಣವೇ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡ
ಗುಣವಾದ್ದು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡೋಣ.

ಸುಬಾಹು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ ಕೈಗೆ ಎಟ-
ಕದ ಬುಲಾವು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಮುರಿದು
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಮಗ
ಮೇಲೆ ಎದ್ದುಹೋದನು. ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಅಡಕಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು
ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದನು.

ಈಗ ವೀರಪುರದ ಮಾರ್ಗ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿ-
ಯಿತು. ಅವನು ನಡೆದಾಗ ಈಗಲಾಗ
ಕೂಡತಿಯಾದ ಸುಬಾಹು. ಸುಬ್ಬರಾತ್ರಿ
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು
ಗಾಳಿಮುಕ್ಕಾಂಥವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.
ಗಾಳಿಮುಕ್ಕಾಂಥದೊಳಗಿರುವಾಗ, ವೀರ
ಪುರದ ಈ ಅರಣ್ಯ ಹುಲಿಗಳು ಜನರು
ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಮೃತಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನು-
ವನ್ನು ನುಸುಳುತ್ತಾ ಕಂಡನು. ಇಂಥಾ ಪಾತ್ರಿ-
ಗಳೇ ಗಾಳಿಮುಕ್ಕಾಂಥದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿ ಬರು-
ತ್ತಿವೆಂದು ದುಂಬಿಗಳು ಈ ಮೃತಪ್ರಾಣಿಗಳ
ದರೋಡೆಕಾರದಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ
ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ಕುದು-
ರೆಯ ಗೊರಗಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅತಿವೇಗ
ವಾಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು

ಕುದುರೆಗಳು "ಎಷ್ಟು ಹಗಲು ಕುದುರೆ
ಹುಟ್ಟಿರುವಿರಾ? ಹೂಂ, ನಡಿಯಿರಿ, ನಡಿ-
ಯಿರಿ" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು
ಮುಂದೆ ಹೋದವು.

ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂಥಾಗಿದ್ದು ಅವನು
ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ವೀರಪುರದ
ಬಳಿಯಿರುವವರು ದರೋಡೆಕಾರರಿರಲಾರರು.
ಸುಬಾಹು ಧರಿಸಿದ ಬುಲಾವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ
ಅವರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ
ಅವರು ವೀರಪುರದ ಸೆನಿಕರೇ? ಇಲ್ಲ ಸರ್ವ
ಕೇವಲ ಕಡೆಯವರೇ? ಇದೆ ವೀರಪುರದ
ಬಳಿಯಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಬೇಕಾದ
ಸ್ಥಳವು ಇದಾದರೆಯೇಕು? ಈ ವಿಷಯ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನು

***** ಚಂದನಾಮು *****

ಪ್ರೀತಿಪಾಠ

ಹುಲಸನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕ್ರಿಪಿಕ್ರಮವು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗಿ, ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, ಮೌನವಾಗಿ ಮುಸುಕುತ್ತ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ
 “ರಾಜನೇ ನೀನೇನೋ ತುಂಬಾ ಶೂರ, ಸಾಹಸಿ, ಅದರೂ ಸಿನ್ನ ಸಾಹಸವನ್ನು ವಿನಾ ಕಾರಣ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯ ಸ್ವಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣ ವಾಗಿ ಮೌನವರು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದ ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವಿಮ ಸಾಹಸ ತೋರುವರು. ಇದ ಕ್ಕೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ದುರ್ಗ. ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಲು ನಿನಗೆ ಅವಳ ಕಥೆ ಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳು” ಎಂದು ಬೀಗ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ಬೇತಾಳ.

ಒಹಕಾಲದ ಒಂದೆ ನೈರಾಶಿ ಎಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿನಯಸಿಂಹ ಸೇಕಾರನಿದ್ದನು. ಅವನು ದುರ್ಗ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು

ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ಮವವೆಯಾದನು. ವೈಶಾಲಿ ನಗರದ ರಾಜನು ಅಸಮರ್ಥನಾದುದರಿಂದ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆರಾಜಕತೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಪ್ರತಿಕೃತಿಗಳಾಗಿ, ಹೊಡೆದಾಟ ಬಡಿದಾಟಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿತು. ದುರ್ಗ ಸಂಸಾರಮಾಡಲು ಬಂದ ವರ್ಷವೇ ಈ ಹೊಡೆದಾಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನೆಂಬ ಸಾಹುಕಾರ ನಿವಸನು. ಅವನಿಗೂ ವಿನಯನಿಗೂ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ವೈರವಿತ್ತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರಾಜಕತೆಯುಂಟಾದಕೂಡಲೇ ನಡು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಳು ಆಗ ತೊಡಗಿದುವು. ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ವೀರಭದ್ರನು ತನ್ನ ಜೈರಿಯಾದ ವಿನಯನನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿಸಿದನು.

ಕೊಲೆಯ ಸಂಗತಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ವೀರಿ ಕೊಲೆಗಳಾಗುವುದು ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಅದರಕಡೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗಮನಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಂತಕನಿಗೆ ತಿಪ್ಪೆ ವಿಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಕೆಲವರು ವಿನಯನ ಶವವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಸೇರಿಸಿದರು. ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ದುರ್ಗ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲವಾದರೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನ ಶವವನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತಳಾದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಂದ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರಾದರೂ ತೊಟ್ಟು ಕಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಸಹಗಮನಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಅದರ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ವಿನಯನ ಕೊಲೆಯಾದಾಗ ದುರ್ಗ ಅರುತಿಂಗಳ ಬಸುರಿ. “ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವನ ಮೇಲೆ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಂದ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದ ಹೊರತು ನಾನು ಸಾಯಬಾರದು. ನಾನೀಗ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ನನ್ನ ಪತಿಗಾಗಿ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು.

ವಿನಯನ ಮರಣದಿಂದ ದುರ್ಗ ಅನಾಥೆಯಾದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತೌರಿನಕಡೆಯಾಗಲೀ, ಪತಿಯಕಡೆಯಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ಸೇತೆ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಾದರು !
ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ರಾತ್ರಿ
ಹಗಲು ನೂಲು ನೂತು, ಅದನ್ನು ಪೇಟಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ತನ್ನ
ಮತ್ತು ತನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವನ್ನು
ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಒಂದು
ಜೀವನ ಹೀಗೇ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೇಡು ಅವಳ
ದೇಹದೊಡನೆಯೆಂದ ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಸವವಾಗುವ ತನಕ ಅವಳು ದುಡಿ
ಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ
ಇಲ್ಲದೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಗಂಡು
ಶಿಶುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆ
ಯದ ಹಾಲು ಹಸುಳೆಯೊಂದಿಗೆ "ಮಗೂ,
ನೀನು ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದರ ರಹಸ್ಯ ಬಿಚ್ಚಿಯಾ? ನಿನ್ನ
ಕರ್ತವ್ಯವೇನೋ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ನಿನ್ನ ತಂದೆ
ಯನ್ನು ಕೊಂದ ನೀಚ ವೀರಭದ್ರನಮೇಲೆ
ನೀನು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಿಳಿ
ಯಿತೇ? ನಿನ್ನಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ
ಸಲು ನಾನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರೊಂದರೂ
ಹಾರುವೆನು" ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳುವಳು.
ಮಗನಿಗೆ ಏಕಮನಂದ ಹೆಸರಿಟ್ಟಳು.

ಏಕಮನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೊಂಚ ದಿನಗಳಿಗೆ
ಇಂದ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನು ವೈಶಾಲಿ ನಗರ
ವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಗರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ
ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದನು. ಇಂದ್ರಸೇನನು ಪರಾ
ಕ್ರಮಿ. ಮಹಾರ್ಥಿವ. ಅತನು ಬೇಟೆಗೆ

ಹೋದರೆ ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ ಮುಂದಲಾದ ಮೃಷ್ಟ
ಮೃಗಗಳನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತರು
ವನು. ಒಮ್ಮೆ ಅತನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಾರಿ
ಸಿಂಹವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದನು. ತನ್ನ ಪರಾ
ಕ್ರಮದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ, ಅತನು ಸಿಂಹವನ್ನು
ವೈಶಾಲಿನಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ನಗರದ ಮುಖ್ಯ
ಅಡಕ್ಕೊಂದು ಬೋಸುಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರ ಸ್ತನ
ನಿಗೆ ಉಚಿತ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
ವೈಶಾಲಿನಗರದ ಪೌರರಿಗೆ ಸಿಂಹಗೃಹ
ಎಂದು ದೇವಾಲಯದಂತಾಯಿತು. ಅವರು
ಸಿಂಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದರೇನೊರತು,
ಜೀವದೊಂದಿದ್ದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.
ಅದರಲ್ಲೂ ಅದೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸಿಂಹ.
ಅದರ ಕೊರಳಿನಮೇಲಿದ್ದ ಜುಲು ಒಂದು

ಪ್ರಾದೇಯಿಕೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಮೂಢ ಜನರು ಅ ಸಿಂಹವನ್ನು ಸಾಕಾಕಾ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿನಾ ಸಾವಿರಾರು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಸಿಂಹಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕೇಸರಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೂರದೂರಗಳಿಂದಲೂ ಜನ ಬರುವುದುಂಟು.

ಸಿಂಹವೂಸಹ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹವಿರುವಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದರೂ ಅವರಕೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ನೋಟ ಸತ್ತಲೋ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು

ಮೊರಟರೆ ಅದು ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಕೋಚ ಕಾಲವಾದ ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಿಂಹವು ತನ್ನ ಬಂಧನದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವ ನೌಕರನು ಸಿಂಹಗೃಹದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಿಲುಕ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನು ಹೋದ ಕೋಚಪೊತ್ತಿಗೆ ಸಿಂಹ ತನ್ನ ಪಂಜಾದಿಂದ ಕಪ್ಪಿಣದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ಹೊರಗೆಬಂದು, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ಬಂಧನದಿಂದ ಪರಾರಾಗಿ ಹಿಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವೆತ್ತು. ಸಾವನ್ನು ಕಂಡು ಕೆದರಿ ಓಡುವಂತೆ ಜನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿಂಹ ಬೋಸಿಸಿದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡ ಸುತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ನೋಡಿ ಹಾಕಿದಂತೆ ಮೈಕಾಲಿ ನಗರದ ರಸ್ತೆಗಳು ಬರಿದಾದುವು.

ಜನರ ತಳಮುಳದಕಡೆ ಸಿಂಹಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಅದರ ನೋಟ ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಅದು ಅಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಂಧಿಸುವರೆಂಬ ಹೆದರಿ

ಕೆಯೂವಹ ಅದಕ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬರೆ ತೋರಿತು. ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಂತೆ ರೀವಿಯಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ, ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಊರಂಟಿಯಿದ್ದ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು. ಅಗ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಮಕ್ಕಳು ಆಟವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿಂಹವು ತನ್ನ ಸಿ ಕೊಂಡ ವಾರ್ತೆ ಊರಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದರೂ ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅ ವಿಷಯವೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಹಠಾತ್ತನೆ ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಚೀರುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಎದ್ದು ಓಡಿದರು. ಅದರ ಅವರು ಹಾಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಕಾಲು ಎಡವಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು. ಮಕ್ಕಳು ಆಟವಾಡುವುದನ್ನು

ಕಂಡು ಆ ಕೇಸರಿಗೂ ಅಟವಾಡುವ
ಮನಸ್ಸಾಗಬಹುದು. ಆದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೆಗೆ
ಯುತ್ತ, ಕುಣಿಯುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹುಡು
ಗನಬಳಿ ಸೇರಿ, ಆನನ ತೀರದಮೇಲೆ ತನ್ನ
ಕಾಲುನ್ನು ಮೆದುಳಾಗಿಟ್ಟು, ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನೆ
ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು.

ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದ ಹುಡುಗನು ದುರ್ಗಗಳ ಮಗ
ವಿಕ್ರಮ. ಪುರಜನರೆಲ್ಲ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿ,
ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಸಿಂಹದ ಚಲನ
ಪಲನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆದು ಎತ್ತರವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ
ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ
ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಂಹ ಮೈವಾನದಕಡೆ
ಹೋದ ವಿಷಯ ದುರ್ಗಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ

ಆವಳು ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದಳು. ತನ್ನ
ಮಗನು ಇತರ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮೈವಾನದಲ್ಲಿ
ಅಟವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ
ಮುಂಚೆ ಆವಳು ನೋಡಿದ್ದಳು. ಸಿಂಹವು ತನ್ನ
ಮಗನಿಗೆ ಹಾನಿಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಜೀವನವೇ
ತೂನ್ಯವಾಗುವುದು. ಇಷ್ಟುದಿನ ಅರಿ ಹೋಗಿ
ದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸೇಡಿನ
ದೀಪ ನಂದಿಹೋಗುವುದು.

ದುರ್ಗ ದಫಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು,
ಹೊರಗೆಬಂದು, ಮೈವಾನದಕಡೆ ಧಾವಿಸಿ
ನಡೆದಳು. ಸಿಂಹ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದೆಂಬ
ಭಯವಾದರೂ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯಕ
ವಾದರೆ ಸಿಂಹದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ
ಯಾದರೂ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳು ಸಿದ್ಧಳಿದ್ದಳು.

ನೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆವಳು ಮೈವಾನ
ವನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದ ಕಾಲು
ಕೆಳಗೆ ಅಂಗಾತ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗ
ನನ್ನು ಕಂಡಳು. ಮಗು ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರ
ಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವಂತೆಯೂ ಅವಳಿಗೆ
ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸನಿಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ
ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ಗ
ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತ
ಸಿಂಹವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಳು. ಸಿಂಹದ ವೃಷ್ಟಿ
ಅಗಲೂ ಎತ್ತರೋ ಇತ್ತು. ಆದು ಒಮ್ಮೆ
ಯಾದರೂ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅವಳಕಡೆಗೆ
ಹೊರಳಿಸಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ದುರ್ಗ ಸಿಂಹದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಕಂಪಿಸುವ ಕಂಠದಿಂದ “ಸ್ವಾಮಿ, ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಆಹುತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳ ಬೇಡ. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ನನಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು. ಸಿಂಹ ಅವಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ದುಷ್ಟ ವೀರಭದ್ರ ಕೊಲೆಮಾಡಿದನು. ನಾನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲವಾದರೂ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸಿದನು. ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಮಗನೇ ನನಗೆ ಆಧಾರ. ನೀನು ಇವ ನನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ನಾನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದು.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ದುರ್ಗ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಸಿಂಹ ವನ್ನು ತೀರಾ ಸಮೀಪಿಸಿದಳು.

ಎಂದೂ ಯಾರಕಡೆಯೂ ನೋಡದ ಸಿಂಹ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ದುರ್ಗಳ ಕಡೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿತು. ಬಹುಶಃ ದುರ್ಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಏನೋ? ದುರ್ಗಳಿಗೆ ಮೊಂಡುಹೈಯೆ ಬಂತು. ಅವಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಮಗನ ಕೈಬಿಡಿಮೆ “ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಂದೆಯೇ, ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಪಂಚಾ ದಯ ವಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ಉಗುರು ತಗಲಿ

ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದಮ್ಮನ ಕಠಿರ ಗಾಯ ಗೊಂಡೀತು. ಆಯಿತು, ಒಂದು ಕ್ಷಣ” ಎಂದು ಮಗುವನ್ನು ಸಿಂಹದ ಕಾಲು ಕೆಳಗೆ ನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡಳು.

ಸಿಂಹದ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಲೋ ತಿರುಗಿತು. ಅದು ದುರ್ಗಳ ಕಡೆಯಾಗಲೀ, ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವಿನ ಕಡೆಯಾಗಲೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಎದೆಗವ್ವಿ ಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾ ದುರ್ಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಳು. ತೀರಾ ಅಪತ್ತು ದೂರವಾದ ನಂತರ ಅವಳಿಗೆ ಆನಂದ ದೊಂದಿಗೆ, ಆಯಾಸವೂ ಆಯಿತು. ಮಗುವಿಗೆ ತೃಣವಾದರೂ ಗಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಮಗು” ಎಂದು ಅವಳು ಕರೆದಳು.

“ಅನ್ನು” ಎಂದ ಆ ಬಾಲಕ. ಕೂಡಲೇ ದುರ್ಗ ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಜನ ನಾದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತ “ಮಗೂ, ಸಿಂಹದೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಶೇಳಿದ ಮೂತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೆಯಷ್ಟೇ?” ನಾನು ಹೇಳಿದುದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅಳಿಯತು ಅಮ್ಮಾಜಿ” ಎಂದ ವಿಕ್ರಮ. ಸಿಂಹದ ಬಳಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ದುರ್ಗನನ್ನು ಅನೇಕರು ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟರು. “ಅವನು ವರಸ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಂಹದ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಮತ್ತೆ ಜೀವ ಬಿಂಬ ಬರುವದೆಂದರೇನು?” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿಕ್ರಮನೆಂಬ

ಹೆಸರಿನ ಬದಲಾಗಿ, ಸಿಂಹದತ್ತ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಜನರಿಂದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವವಾಗಿ ಬಂತು.

ದುರ್ಗ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಭಟರು ಬಂದು ಸಿಂಹವನ್ನು ಬೋನಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸಿಂಹ ಗೃಹದಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಎದುರು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಭಟನೆ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ವೀರ ಭದ್ರನು ಸುದಿನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ಅವನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಾದರು. ಅವನ ಮನೆ ಶೋಭಯಮಾನವಾಗಿ ಸದಾ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿ ಸಿಂಹ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡ ದಿನದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ದುರ್ದಿನಗಳು

ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುವು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಸತ್ತುಹೋದರು. ವೀರ ಭದ್ರನ ಆಸೆ ಸಹ ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು. ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಪಾಪಭೀತಿ ಎಂಬುದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗೀಗ ಅದು ತಲೆ ಎತ್ತಿತು. “ವಿನಯನನ್ನು ಕೊಲೆನಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಿಂಹ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಕೇಸರಿ ಯಲ್ಲ. ಅದು ದೈನಿಕ ಸಂಭೂತವಾದುದು. ಅಂತಲೇ ಅದು ವಿನಯನ ಮಗನನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಉಳಿಸಿತು. ನನಗೆ ಅವನಿಂದಲೇ ಸಾವು ಸಿದ್ಧ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಸಿಂಹದತ್ತನು ಮೈಕುಂಬಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ವೈಶಾಲಿಯ ಪುರವಾಸಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದನು. ಅವನೇನು ಬೇಕೆಂದರೂ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅವನಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುವರು. ಮಗನ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಸಹ ತಿಳಿದುತ್ತು. ಅವಳಿಗೀಗ ಬೇಕಾದ ತಿಂಹತಿರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಆದರಿಸುವರು, ಸತ್ಕರಿಸುವರು.

ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳ ಕಳೆದರೂ ಮಗನಿಗೆ ವೀರ ಭದ್ರನ ಮೇಲೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಕೋಪವು ಕಟಿಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಆಗಾಗ “ಮಗೂ, ನೀನು ಯಾವಾಗ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಕ್ಕಿಗೆ

ಪ್ರತಿಕಾರ ಮಾಡುವಿಯೋ ಎಂದು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ವೀರಭದ್ರ ನನ್ನು ದೇವರೇ ಎಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ಆ ಮುಷ್ಕಸಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಸಾವು ಬರಬೇಕೇಹೊರತು ಅವನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸತ್ತರೆ ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವಳು.

ಸಿಂಹದತ್ತನು ತಾಯಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಹುಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುವನು. ಅವನು ಸಿಂಹನನ್ನು ನೋಡಲು ಅಡುಗೆಡಿಗೆ ಸಿಂಹ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಅಗಾಗ ಈ ಸಿಂಹವೂ ಸಹ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ ನೋಡುವುದು. ಅಗ ಸಿಂಹದತ್ತನ ಅನಂದ ಹೇರಳವು.

ಸಿಂಹದತ್ತನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದಂತೆ ವೀರಭದ್ರನು ತನ್ನ ಸಾವು ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಖಚಿತವೆಂದು ದೃಢಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಅದು ಸಹಜವೆನಿಸಿತು. ಈಗೀಗ ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿನ ಭಯ ಸಹ ದೂರದೂರ ಕೊಲಗಿತು.

ಸಿಂಹ ದಿನ ಕಳೆವಂತೆ ಮುದಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಸಾಯುವು ದೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿಂಹ ದತ್ತನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಸಿಂಹಗೃಹದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಅದರ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಿಂಹ ಈಗ ಯಾರ ಕಡೆಯೂ ನೋಡುತ್ತಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ಅದು ತನ್ನ ಕಡೆ ಯೊಂದುಬಾರಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತು ಸಿಂಹದತ್ತನಿಗೆ.

ಅವನ ಕೋರಿಕೆಯೂ ಸಹ ನೆರವೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಕೇಸರಿಯು ಸಾಯಲು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಿರುವಾಗ ಸಿಂಹದತ್ತನನ್ನು ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿತು. ಆ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದತ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಾದಭಾವ ಕಾಣೆ ಸಿತು. ಸಿಂಹ ಸತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸಿಂಹದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ನೋಟ ವನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೊಂಚಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಮುಘಾತ್ನ ದುರ್ಗ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು, ಅವನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಬಾಕುಕೊಟ್ಟು, “ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರತಿ

ಕ್ರಿಯೆಮಾಡುವ ದಿನ ಬಂದಿತು. ವೀರ ಭದ್ರನು ಯಾವದೋ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ನೆರೆ ಯೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಜೆ ಹಿಂತಿರು ಗುವನಂತೆ. ನೀನು ನಗರವಾಚಿಯಿರುವ ಆಡವಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಂಜಿದ್ದು. ಆ ದುರುಳನನ್ನು ಕೊನೆ ಗಾಣಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಾ” ಎಂದಳು.

“ ಸರಿಯಮ್ಮಾ ” ಎಂದು ಸಿಂಹದತ್ತನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡನು. ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಆಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೀರಭದ್ರನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಜೆಯಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗನಾಗಿ ವೀರಭದ್ರನು ಆತ್ತ ಬಂದನು. ಸಿಂಹದತ್ತನು ಮರದಮರಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ವೀರಭದ್ರನ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು,

ಅವನನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ, ಅವನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ದನು. ವೀರಭದ್ರನು ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಸಿಂಹ ದತ್ತನು ಫಷ್ಟ, ಪುಷ್ಟನಾದ ಪ್ರಾಯದ ತರುಣ. ವೀರಭದ್ರನು ಹೋರಾಡಿದರೂ ಅಪಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶೆ ಇರ ಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ ವೀರಭದ್ರನು ಒಮ್ಮೆ ಸಿಂಹದತ್ತನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸಿಂಹದತ್ತನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ್ದ ಕಠಾರಿ ಹಾಗೇ ಸಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ವೀರಭದ್ರನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯುವಾಗ ಸಿಂಹವು ತನ್ನ ಕಡಿ ನೋಡಿದ ನೋಟ ಬ್ಬಾವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಭೀತಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರ

ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಸಾದ
ಭಾವ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸಿಂಹದತ್ತನು ಕರಾರಿ
ಯನ್ನು ಎಸೆದು, ಅಲ್ಲಿಂದಿದ್ದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಡವಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ಯಾರೂ
ಅಂದಿನಿಂದ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ “ರಾಜನೇ,
ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಸಿಂಹದತ್ತನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಕೋರಿಂದ ಪ್ರಕಾರ
ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕೊಂದು ತಂದೆಯ ಕೊಲೆಗೆ
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೊಡನೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಸಿನ್ನ
ತಲೆ ಸಾಪಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು” ಎಂದಿತು.

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.
ಸೇಡಿನ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇರುವುದು.
ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇಡು ದುರ್ಗಗಳದು. ಸಿಂಹ
ದತ್ತನದ್ದಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸೇಡು ತೀರಿ
ಸಲು ಅವನು ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ
ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದತ್ತನಿಗೆ
ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಿಂಹ ಮತ್ತು ವೀರಭದ್ರರು
ಒಂದೇ ರೀತಿ ತೋರಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕ್ರೂರ
ಸ್ವಾಭಾವದವರು. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾಣಹಾಸಿ
ಮಾಡಿದವರೇ! ಆದರೆ ವೀರಭದ್ರನಂತೆ ಜನ
ಹಾಸಿ ಸ್ವಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸಿಂಹ
ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಕಾಪಾಡಿ. ತನ್ನ ತಂದೆಯ
ನಂತರ ಎರಡನೆಯ ಪಿತನಂತಾಯಿತು.
ಜನರು ತನಗೆ ಅದರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆ
ಮುದಿಸಿಂಹನು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು
ಅವನು ಕೊಲ್ಲಲಾರ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ
ಈಗ ವೀರಭದ್ರನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ತಂದೆ
ಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಆ ವಯೋವೃದ್ಧ
ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತನಗೆ ಉಚಿತ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಸಿಂಹದತ್ತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು
ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸೇಡನ್ನು ತನ್ನ ಸೇಡನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥನಾದುದರಿಂದಲೇ
ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಟುಹೋದನು.”

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮೌನಭಂಗವಾದ
ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯ
ವಾಗಿ ಮರವೇರಿತು.

ಕೂಗಿನ ಗುಬ್ಬಿಗುಬ್ಬಿ

“ಹಿಂದೆ ನಾನು ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾ
ಮರದ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ
ಒಂದು ಗುಬ್ಬಿಯೂ ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿತು
ಸ್ನೇಹವಾಯಿತೆನಗೆ

ನಾವುಗಳೆರವರೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ ಕೂಡುತೆ
ಹರಟೆ ಹೊಡೆವೆವೆನಿತೋ;
ಒಂದಿನ ಗುಬ್ಬಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಣದೆ
ತಳಮಳಿಸಿದೆನೆನಿತೋ.

ಹೋದ ಗುಬ್ಬಿ ಕೆಲದಿನಕೂ ಬರದಿರೆ
ಚಿಂತಿಸುತಿದೆ ನಾನು,
ಒಂದು ಮೊಲವು ಆ ಪೊಟರಿಗೆ ನುಸುಳಿತು;
ತಳವೂರಿತು ತಾನು.

ಯಾರು ಬಂದರೇನೆಂದಿರೆ ನಾನ್, ಕೆಲ
ದಿನಕೆ ಬಹಳ ಕೊಬ್ಬು,
ಹಾರಿಬಂದು ಆ ಗುಬ್ಬಿ, ಮೊಲನ ಕಾ
ಣುತ್ತ ಕೋವದಿ ಉಬ್ಬಿ,

ತನ್ನ ಕೋಟರವ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯೆಂದು
ಬೈಯಲು ಘಾಟಾಗಿ,
‘ಒಮ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆ ನಿನ್ನದಾಗುವುದೆ’
ತೊಲಗೋ ನೀಟಾಗಿ!

ಹಿಂದೆ ಹತ್ತು ವರುಷಗಳಾದ್ದೆನು
ಎನ್ನ ಮನೆಯದೇ ನ್ಯಾಯ’
ಎಂದ ಮೊಲಕೆ ಆ ಗುಬ್ಬಿಯೆಂದಿ ‘ತೆಲೊ
ಕೇಳುವೆಯಾ ಬಾ ನ್ಯಾಯ!

ನ್ಯಾಯ ಒಲ್ಲವರ ಮುಂದೆ ಈ ವಿನರ
ವಿಟ್ಟು ಕೇಳೋಣ ನ್ಯಾಯ’
ಸರಿಯೆಂದೊಪ್ಪಲು ತೊರಟುವವರಜೊ,
ಹೇಗಾಗುವುದೋ ನ್ಯಾಯ?

ತಿಳಿಯಲು ನಾನೂ ಪೋದೆ ಹಿಂದೆಯೇ
ದಾರಿಯಲಿಧ್ವಿತು ಮಾರ್ಜಾಲ!
ಅದು ಮುನಿಯಂತಿಕಾರಾಲಲಿ ನಿಂತೇ
ತಪಸ್ಸಲಿತ್ತೇನೋ ಜಾಲ!

ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ ಮುನಿ ಗಬಕ್ಕನೊಂದರ
ತಲೆಯನೊತ್ತಿ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು,
ಅದೇ ವೇಳೆಗೇ ಇನ್ನೊಂದನು ಪಿಡಿ
ದೆತ್ತಿ ತಿಂತು ಕಟಕಟ ಕಡಿದು !

ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿ ಮೊಲ ಗುಬ್ಬಿಗಳೆರಡೂ
ಪ್ಲುಲ್ಲಕನನು ಬಲ್ಲಿದನೆಂದು,
ನಂಬಿಯಾತನಾ ಉದರದ ಒಳಗೇ
ಬಲಿಯಾದರು ನಿಮಿಷದೊಳೆಂದು !

ಈ ಕತೆ ಕೇಳುತ ಪಕ್ಷಿಗಳನಿತ್ತು
ಚದುರಿದುವಿದು ಸ್ವಸ್ಥಿಯೆನುತ.
ಫಣಕವು ಸಿಡುಕಿತು ; ತನಗೆ ಕಿರೀಟವ
ಕಾಗೆಯೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆನುತ.

ಎರಡೂ ತಮ್ಮಯ ಹಾಲಹವಾಲೆಯ
ಆ ಮುನಿಯ ಮುಂದೆ ಸೇಳಿದುವು.
ಹತ್ತಿರ ಪೋಗಲು ಹೆದರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ
ನಿಂತೇ ನ್ಯಾಯವ ಕೇಳಿದುವು.

ಬಿಕ್ಕಿಂದಿತು : 'ಹರಿ ! ಹರಿ ! ನಾನಾ ಮಾಂಸವ
ನುಳಿದು ಸಿರತನವ್ರತ ಪಿಡಿದೆ !
ಶಕ್ತಿಯೆ ಕಾಂಡಿದೆ, ಕಿವಿಯೇ ಕೇಳಿದು
ಕಿವಿಯಲಿ ಸೇಳಿರಿ ಕೈಪಿಡಿದೇ !'

ಒಗ್ಗಾ ಮುನಿಮಾಡಾ ಲವು ಸೇಳಿದ
ಶಾಂತದ ಮೃದುನುಡಿ ಕೇಳೊಡನೆ,
ಮೊಪ್ಪುಗಳೂ ಮೊಲ ಗುಬ್ಬಿಗಳೆರಡೂ
ನಂಬಿಯದರ ಬಳಿ ಸಾರ್ವೋಡನೆ,

'ಓ ! ಕಾಗೇ ತಾಳ ! ನಿನಗೂ ಎನಗೂ
ಅಯ್ಯಂದಿಂದೇ ಹಗನಂಟು !
ನಿನ್ನ ವಂಶ ನಿರ್ಮೂಲವ ಮಣ್ಣಿನು !
ಪಾಕಿಕೊ ಸೆರಗಿಗೆ ಗಂಟು !'

ಎಂದಿತು ಲೂಕವು ಕಾಗೆಯ ನೋಡುತೆ.
ಅಂದಿಂದಾಯ್ತು ಸೈರ." "
ಕಾಕರಾಜನಂದಿತು. " ಪೇಗಾದರು
ತಿರಿಸಬೇಕೇ ಸೈರ."

ಮಂತ್ರಿ ಮೇಘವರ್ಣವು ಸೇಳಿತು, "ನಜ,
ತಪ್ಪದು ಸೈರಿಯ ಹನನ !
ಕೇಳಿರೋವೆ ವಿಪ್ರನು ಅಡೊಂದನು
ಕೊಂಡನು ಮಾಡಲು ಯಜನ.

ಚಂದಮಾಮು

ಹೊತ್ತು ಅಜವ ನಡೆಯುತ್ತಿರೆ, ಮೂವರು
 ತಕ್ಕರೊಳಗೊರ್ವ ತಕ್ಕ,
 ತಕ್ಕನೆ ವಿಪ್ರನ ಮುಂದೆ ಬಂದು 'ಅರ
 ರೇರೆ!' ಎನ್ನುತೆ ನಕ್ಕ!

'ನಾಯಿಯ ಹೊರುವಿರಲಾ!' ಎನೆ. ಹಾರುವ
 'ಕುರುಡು ನಾಯಿ ನೀನೆ'ಂದ.
 ಎನಗೇನೆನುತಾ ತಕ್ಕನು ಜಾರಲು,
 ಮುಂದೆರಡನೆಯವ ಬಂದ.

ಅವನೂ ಕೇಳಿದ 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾಯಿಯ
 ನೇಕೆ ಹೊರುವಿರೋ?' ಎಂದು.
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೋಪಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು
 ಮೂರನೆ ತಕ್ಕನು ಬಂದು,

'ಆಯ್ಯೋ! ನಾಯಿಯ ಹೊರುವುದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ!
 ಏನು ಬಂತೋ ಪಾಪಾ!'
 ಎನುತ ನಗುತೆ ಸಾರಿದನಾಗಾಗಳೆ
 ವಿಪ್ರಗೆ ಬಡೆಯತು ಧೂಪ!

'ಇಷ್ಟೇ! ಇದು ನಾಯೇ?' ಹಾ!' ಎನ್ನುತ
 ಕೆಳಗೆಸೆದಲ್ಲೇ ಅಜವ
 ಏನೂ ತೋರದೆ ಓಡಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ತಕ್ಕರೊಯ್ದರಾ ಅಜವ!

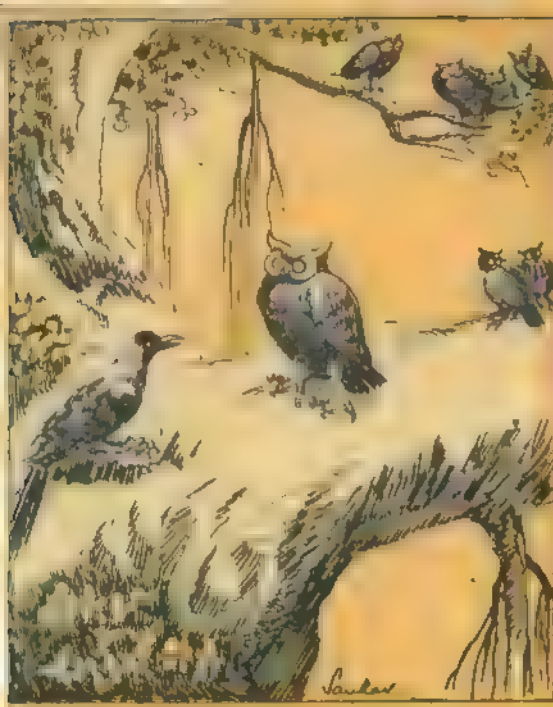
ಇದರಿಂದಲ್ಲರು ಅಧಿಕರಿಸಿದರೆ
 ಇದಿರಾಳಿಗೆ ಕೇಡುಂಟು."
 ಅಗೆಂದಿತು ಸ್ವರಜೀವಿ: "ಹೌದಿದಕೆ
 ಹಾವಿನ ಕತೆಯೊಂದುಂಟು.

ಹಾವನು ತನ್ನಯ ಬಿಲಕೆ ನುಸುಳುತ್ತಿರೆ
 ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿ ಗಾಯಾಯ್ತು.
 ಗಾಯಕೆ ಬಂದಿತು ಇರುವೆಗಳಾ ಪಡೆ
 ಹಾವಿಗೆ ಪೇಚಾಟಾಯ್ತು.

ಕೊನೆಗಿರುವೆಗಳಾ ಹಾವನೆ ಕೊಂದುವ್ವ!
 ಅಲ್ಪರಾದರೇನ್? ಗುಂಪಾಗಿ
 ಮಹಾಕ್ರಿಯನು ಮಹಾ ಮುಕ್ತಿಸುವುದು
 ಕಷ್ಟವಲ್ಲ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ!

ಒಂದು ಉಪಾಯವ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳಿರಿ,
 ಎನ್ನನು ನೀವನಿಬರು ಸೇರಿ
 ಮುತ್ತಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಸಡಲಿಸಿ ಮರದಡಿ
 ಹಾಕಿರಿ ಬಯ್ಯುತೆ ಬಲು ದೂರಿ.

ಬಡದು ತಿವಿಮ ಬಳಕೆನ್ನನು ಬಿಟ್ಟೇ
ಹೋಗಿರಿ ಬಿಟ್ಟುಕೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ.
ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದೇ ನೋಳ್ಳೆನು ಮುಂದಿನ
ವೈರಿಯ ಕೊಲ್ಲುವ ಪರಿಯೆಲ್ಲಾ.”

ಹೀಗೆ ಸ್ಥಿರಜೀವಿ ಪೇಳಲು ಕಾಗೆಗೆ
ಳರಸನು ಕಾಗೆಗಳೊಡಗೂಡಿ,
ಕೆಡವಿ ಬಡದು ಬಿರುಸಾಗಿ ಬೈದದಂ
ಬಿಟ್ಟು ಸೇರಿತಾ ಗಿರಿಗೋಡಿ.

ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗದು ಗಿರಿಮೇಲಿರುತಿರೆ,
ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಜೀವಿ ಬಿಚ್ಚಿತ್ತು.
ಕರೈನುತಾರ್ತದಿ ನೆರಳುತ್ತಿರಲದು
ಕತ್ತಲೆ ಕವಿಯುತೆ ಬರುತಿತ್ತು.

ಕತ್ತಲೆಯಲಿ ಕಾಗೆಗಳನು ಕೊಲ್ಲಲು
ಗೂಗರಸನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದ.
ಕಾಗೆಗಳೊಂದನು ಕಾಣದೆ ಸುತ್ತೂ
ಆರಸುತ ಯೋಚಿಸುತಲೆ ನಿಂದ.

ನರಳಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಿರಜೀವಿ ತೆವಳುತಾ
ಘೂಕರಾಜನಾ ಬಳಿ ಸಾರಿ
ಕಾಕಮಂತ್ರಿಯಾದನೆಗಿಂತಾಯಿತು
ಆಕಟಿಂದಿತು ಕಂಬನಿದೋರಿ.

ಏನೇಕೆಂದಾ ಘೂಕವು ಕೇಳಿತು ;
ಸ್ಥಿರಜೀವಿ ನುಡಿಯಿಂತಿತು :
“ಘೂಕರಾಜನೇ ! ಏನ್ನೆನಲಿ ! ಹಾ !
ಹಿತನುಡಿ ಅಹಿತಾಯ್ತು ನಗಿಂತು.

ಗೂಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಗೆ ಬೇಡನ್ನತ
ಆರಸಗೆ ಹಿತನುಡಿ ಪೇಳಿದೆನು.
ಗೂಗೆಯ ಗೆಳೆಯನು ನಾನೆಂದೆಣಿಸಿಯೆ
ಬಡಸಿದನ್ನೆ ! ಸಾಯ್ಪಂತಿಹೆನು.

ಇಂತು ಹಿಂಸಿಸಿದ ಎನ್ನವರನು ನಾನ್
ಸೇಡು ತೀರಿಸದೆ ಬಿಡೆನು !
ನಿಮ್ಮಾರೈಕೆಲಿ ಗುಣಮುಖನಾದರೆ
ಪಂಥ ಗೆಲ್ವನುಡಿ ಪೇಳುವೆನು !”

ಘೂಕರಾಜ ನಿಜಮಂತ್ರಿಗಳನು ಕಂ
ಡಂದನು ‘ಕಾಗೆಯಿದರ ಗತಿಯ,
ಕಂಡವಲಾ, ಯೋಚಿಸಿ ಪೇಳಿರಿ ನಾವ್
ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂಗತಿಯ.’

ಸೀತುಕುದುರೆ

3

[ಕೀಲುಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ರಾಜಕುಮಾರ ಅಕ್ಕಾರ್ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಆ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದೇಶದ ಅರಮನೆಯಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪರ್ಮಾ ಅಲ ನಹರಳನ್ನು ಕಂಡು, ಪ್ರೇಮಿಸಿದನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು, ತನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕಂದುಂಟಾಗುವುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ರಹಸ್ಯ ವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನೆಂದನು. ರಾಜನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಎಂಬತ್ತಸಾವಿರ ಆಯುಧ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ತಾನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದ, ಹೇಳಿದನು, ಅಕ್ಕಾರ್. ಮರದಿನ ಯಾವತ್ತೂ ಸೈನ್ಯ ಮೈದಾನ ದಲ್ಲಿತ್ತು. "ನನ್ನ ಕುದುರೆ ರಾಜಭವನದಮೇಲಿರುವುದು. ತರಿಸಿಕೊಡಿ" ಎಂದ ಅಕ್ಕಾರ್. ಅವನ್ನು ತರಲು ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೇನಾನಾಯಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.]

ಸೇನಾನಾಯಕನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಪವಾಗಿತ್ತು. ಆತನೂ, ಆತ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿಂದೂ ಸುಂದರವಾದ ಕುದುರೆ ನೋಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಭಟರೂ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು. ಕಾಣಿಸಿತು. ಸಮೀಪಿಸಿ ನೋಡಲು ಅದೊಂದು "ಈ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಯುದ್ಧ ಗಂಧದ ಮರದಿಂದ ಮತ್ತು ದಂತದಿಂದ ಮಾಡುವನೇ? ಅವನೆಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು" ಎಂದು

ಸುನಂದಾದೇವಿ

ನಗೆಯಾಡಿದ ಒಬ್ಬ. “ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಇಂದ್ರ ಜಾಲವಿರಬೇಕು, ಯಾರು ಕಂಡರು” ಎಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ.

ಭಟರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಜನ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಜನರು ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆಕಾರನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಇದೇನೋ ನಿನ್ನ ಕುದುರೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಕಾರನು ಹಿಂದೆಂದಿಲ್ಲದಂತೆ. “ಹಾಗಾದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡ ಬಹುದಲ್ಲ” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಈ ಜನರು ದೂರ ಸರಿಯಲಿ. ನಂತರ ಇದರ ಮೇಲೆನಿನ್ನೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದ ಆಕಾರ.

“ನೀನು ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಂಕೋಚ ಪಡಬೇಡ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತವಕದಿಂದಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ ರಾಜ.

ಜನರು ದೂರಸರಿದುಕೊಂಡರೇ ಆಕಾರ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕುದುರೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು.

“ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಹಿಡಿಯಿರಿ” ಎಂದು ರಾಜನು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಾರಿಗೆತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ!

“ಮಹಾಪ್ರಭೋ, ಅವನು ಮಾನವನಲ್ಲ. ದೈವವೋ, ಭೂತವೋ, ಮಾಯಾವಿಯೋ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಲೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಧೂಳಿರಚಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು” ಎಂದರು, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಅವನ ಪೀಡೆ ತೊಲಗಿಕೆಂದು ರಾಜನು ಹರ್ಷಿತನಾದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಆರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ತನ್ನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಮಗಳು ಸಂಕೋಪಪಡಬಹುದೆಂದು ರಾಜನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಸಂಕೋಪಪಡುವ ಬದಲು ಶೋಕಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ರಾಜನಿಗೆ ಅಮಿತಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

“ಮಗೂ, ಅವನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ, ಸುಳ್ಳ, ದುರುಳ, ಪಾಪಿ, ಮಾಯಾವಿ, ಪಟಂಗ. ಅವನ

ಪೀಡೆ ಕಳೆಯಿತೆಂದು ಆಲ್ಲಾಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆಳುವು ದುಂಟೇ?" ಎಂದ ರಾಜ.

ರಾಜನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದಷ್ಟೂ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ತೇವೊರತು ಕಡಿನೆ ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಆವರು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸುವವರೆಗೆ ನಾನು ಆಸ್ಥಾಹಾರಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾರೆ. ಅಂದಿ ತನಕ ಆಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳಾಕೆ. ರಾಜನು ಹತಾಶನಾದನು.

ಈತನ ಘೈ ರಾಜಕುಮಾರ ಆಕ್ಕಾರ್ ತಾನು ಆಗತಾನೇ ತೃಪ್ತನಾದ ನಗರದ ಹೆಸರು 'ಸನಾ' ಎಂತಲೂ, ಯಮುನದೇಶಕ್ಕೆ ಅದು ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣವೆಂತಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ತನ್ನ ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಸುಗಮವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ, ಕತ್ತಲಾದನಂತರ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಭವನದ ಉಪ್ಪಲಿಗೆಯಮೇಲೆ ಇಳಿದನು.

ಆಕ್ಕಾರ್ ಹೊರಟುಹೋದಂದಿನಿಂದ ಸಾಬೂರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಟುಂಬ ಚಿಂತಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೆಟ್ಟಲು ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡು ತನಗೇನು ಪ್ರಮೇಯ ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂದಾಶ್ರಯವನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಆಕ್ಕಾರ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಮೂವರು ಸಹೋದರಿಯರೂ ಹೃದಯವು

ತುಂಬಿಬಂದ ಅನಂದಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ಆಕ್ಕಾರ್‌ನು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಭಟರೊಂದಿಗೆ "ನಾಳೆ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ವಿಶಾಲವಾಗ ಬೇಕು. ಒಂದುವಾರದ ತನಕ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾರಕೂಟಗಳು, ವಿನೋದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪೈದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಲಾಯಿತು. ರಾಜನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾರಿ ದತ್ತಣಿ ನಡೆಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಭಾರಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುಗಿದ

ನಂತರ ಅಕ್ಕಾರ್ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ
“ಆಪ್ತಾ, ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಸಿದ್ಧನು ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅವನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಇದ್ದರಿ. ಅಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಕನಿಕರತೋರಿದರಲ್ಲಿ.
ಎಲ್ಲ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದರೂ ಆ
ದುರಾತ್ಮನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ!” ಎಂದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ಅಕ್ಕಾರ್ ಆ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೋರಿದನು. ಮಗನ
ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳಾರದೆ, ಆ ಸಿದ್ಧನನ್ನು
ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿಸಿದನು. ತನಗೆ
ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಶಾಲುಹೊದಿಸಿ,
ಧನಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದನು.
ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಆ ಮುದುಕನಿಗೆ

ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು
ರಾಜನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂಗಿತ ಜ್ಞಾನಿ
ಯಾದ ಸಿದ್ಧನೂ ಸಹ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಆದರೆ
ಸಿದ್ಧನು ಮತ್ತೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.
ತನ್ನ ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರನ
ವರಮಾಡಿತ್ತು ಅನುಚಿತವಾಯಿತೆಂದು ಅವನಿ
ಗನಿಸಿತು. ಆ ಯುವಕ ಅದರಮರ್ನು
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ!

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೀಲುಕುದುರೆಯ
ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ಅತನು
ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ “ಮಗೂ ದೇವರ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀನು ಮತ್ತೆ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.
ಮತ್ತೆಂದೂ ನೀನು ಆ ಹಾಳುಕುದುರೆಯ
ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ. ಅದು ಮಂತ್ರ

ಮಾಯೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಬಹುಶಃ ಅದರ ರಹಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥ ಭಾಗವಾದರೂ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು” ಎಂದನು.

ಆಕಾರನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ಸನಾಸಗರದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರಾ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಸುಳಿದಾಡುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ವಾರವೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತಾರ, ವಿನೋದಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಅವನಿಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವನು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನ್ನೇರಿ, ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಯಮನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಮಾಯವಾದ

ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ತನ್ನ ಭವನದ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದನು. ಅದರ ಅದು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ತುಂಬಾ ಸಂಕಟವಟ್ಟನು.

“ಇದ್ದವನು ಒಬ್ಬನೇ ನುಗ! ಆಯೋ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಈ ಮಾಯಾತುರಂಗ ಎಲ್ಲಿ ವಕ್ರಿಸಿತಪ್ಪಾ! ಅದನ್ನು ಆಗಲೇ ನಾನು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇಕೆ?” ಎಂದು ರಾಜನು ತಳಮಳಿಸಿದನು.

ರಾತ್ರಿ ಕೊತ್ತೇರಿದನಂತರ ಆಕಾರ್ ಸನಾಸಗರದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಂತಃಪುರದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಮೇಲೆ ಬಂದಿಳಿದನು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಶಯನಾಗಾರವನ್ನು ಸಮಾ

ಎಂದನು. “ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ, ಇನ್ನು ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹಾರ್.

“ನನಗಾಗಿ ಸಿನ್ನ ದೇಶವನ್ನು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದ ಅಕ್ಕಾರ್. ಸಿಮ್ಮನಾಗಿ ಎಲ್ಲಿವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸ ಬಲ್ಲೆ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಅವನು ಉಪ್ಪರಿ ಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಉಡುಪನ್ನು, ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸವಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅವನಹಿಂದೆ ಹೋದಳು.

ಅಕ್ಕಾರ್ ಕೀಲುಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕೃಷ್ಣದನು.

ತರುವಾಯ ಅವನು ಕೀಲನ್ನು ಒತ್ತಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಕುದುರೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು.

ಅದುವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆಿದ್ದ ಚೇಲಿಯರು ಅರ್ತನಾವಮಾಡಿದರು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಣಿ ಮತ್ತು ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆಹಿಡಿದರು.

ರಾಜನು ಅಕ್ಕಾರ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತು “ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಣಿತೋರು. ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಡ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದರು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಕ್ಕಾರ್ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ “ಏನು ಹೇಳುವೆ?”

ನೋಡು! ಸಿನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನಿನಗಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಹಿಂತಿರುಗುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನೀವೊಬ್ಬರಿಬ್ಬರೇ ಅವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ದೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ.

ಅಕ್ಕಾರ್‌ನ ಹೃದಯ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ತುಂಬಿತುಳುಕಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಗಗನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮೃಗಗಳು, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳ ದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆದು, ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ತಮ್ಮ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವನು ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ನಗರವಾಚಿಯಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ

ದನು. ತನ್ನ ಭಾವಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಅಕ್ಕಾರನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನದ ನಡುವಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ "ನಾನು ಈಗ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೀನು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ಕೀಲುಕುದುರೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರಲಿ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು. ನಿನಗೆ ಸುತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿನಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತಗೃಹಕ್ಕೆ ಬರುವಿಯಂತೆ" ಎಂದನು.

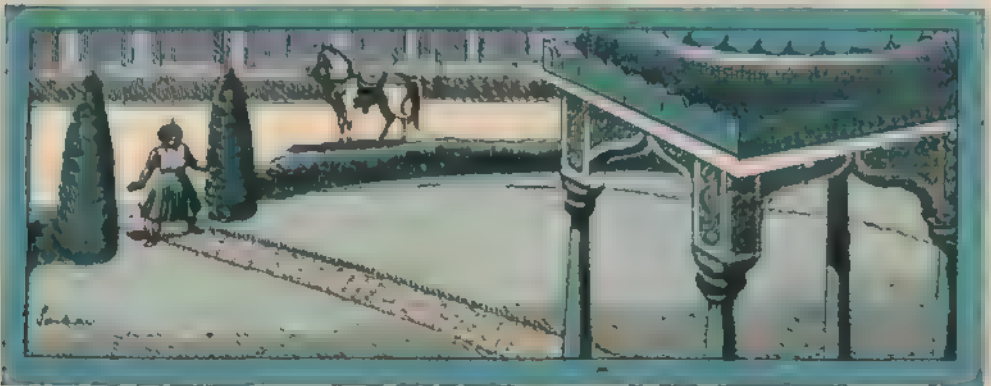
ತರುವಾಯ ಅವನೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಎರ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಕಾಣಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸವಾರಾಜ ಕುಮಾರಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆತರುವ ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದ ಅಕ್ಕಾರ್.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಂತೋಷತುಂಬಿದ ಹೃದಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡನು. ಮೆರವಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಕರೆತರಲು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಹೊರಟುನಿಂತನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಗಾಗಿ ಅಕ್ಕಾರ್ ಒಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಚಿಲುವಾದ ಸೇವಿಕೆಯರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ತಾನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಅವನು ಮೆರವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಉದ್ಘಾಟನ ಸೇರಲು ತುಂಬಾ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ವೇಗವಾಗಿ ಹಿಡುವ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಂಟಪದ ಹೊರಗಿದ್ದ ಕೀಲುಕುದುರೆ ಸಹ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಾರ್ ಎದೆ ಗುಂದಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

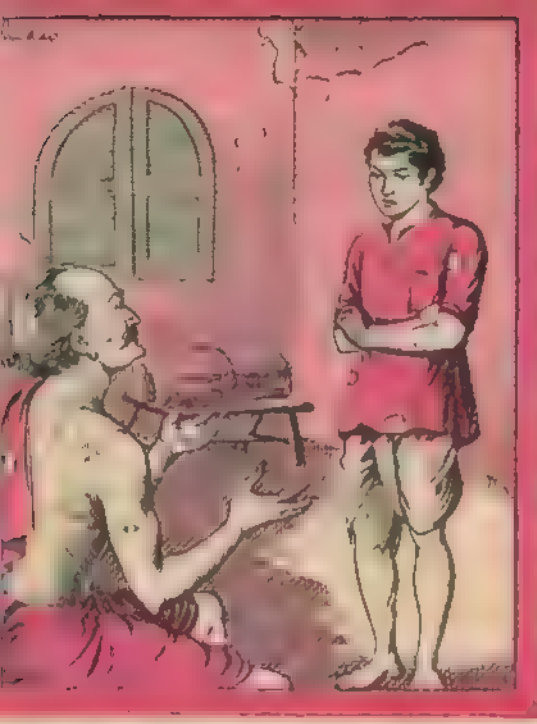
ಅದ್ವೈತ್ಯದ ಆಟ

ಶಾಂತಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೀರಯ್ಯ ಎಂಬಾತ ನಿದ್ರಿಸು. ಅವನು ಕಡುಲೋಭಿ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಚೂರಗಲಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೊಂಡತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ತುಂಬಾ ಅಸ್ತಿ ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೊಲಗವಳಿಗೆ ಕೊಂಚ ಹಣ ಓರ್ಕುಮಾಡಿದರೆ ಆದರಿದ ತುಂಬಾ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವೀರಯ್ಯ ಕಿಲುಬುಕಾಸೂ ಸಹ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮನೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ರಿಪೇರಿಮಾಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ ವೀರಯ್ಯ. ಕ್ರಮೇಣ ಅದೊಂದು ದೆನ್ನದ ಕೊಂಪೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೆಂಚಿನಕಡೆ ಗಮನಕೊಡದಿದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಸೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಳಿಗೋಡೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹಂದಿಗಳು, ಕೋತಿಗಳು ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೀಜಬಿತ್ತಿದರೆ, ಸಸಿನಾಟಿದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡುವುವು.

ವೀರಯ್ಯನ ಬಳಿ ರಾಮನಂಬ ನೌಕರ ನಿದ್ರಿಸು. ಅವನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನೊಂದಿಗೆ "ಆಯ್ತಾ, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿಸಬಾರದೇ?" ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದು, ವರ್ಷವೆಲ್ಲ ಮನೆಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರೂ ತಿಂದುತೇಗಬಹುದು." ಎಂದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ವೀರಯ್ಯ "ಮುಖೋರಾಯಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಳಿತಾಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಸಿ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ತೋರಿಸುವ ಚಾಣಾಳು ನೀವು. ತರಕಾರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು.

ವೀರಯ್ಯ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬಂದರೂ ಸಂದುಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವನೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಕಾಸೂ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಹರಿದುಹೋದ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವನು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಜೊಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಟ್ಟು ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಆಕೃಪಣ. ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿ

ಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನಾದರೂ ಆಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ.

ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು, ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಲು ಸುರೂಪಿಗಳು; ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಹಿರಿಯನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಡಿ ಒತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ. ಆದರೆ ವೀರಯ್ಯ ಅವನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಬೇರೆಯಾದರೂ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ತೀರಾ ಬೇಸರವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ರಾಜನ ನಂತರ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಸೀತೆ.

+++++

ಸೀತೆ ಚೆಂದೋಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿ. ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಾವಾ ಬಳೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಶೇಷಹಾಕಿದ ಲಂಗ, ಜಂಪರು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಪೌಂದರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮಮ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಆ ಹುಡುಗಿ ಮೋಡದ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನಂತಿದ್ದಳು.

ಸೀತೆಯು ತರುವಾಯ ಹುಟ್ಟಿದವಳು ರುಕ್ಕಿಣಿ. ಅವಳಿಗೆ ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಆದರೆ ವೀರಯ್ಯ ರುಕ್ಕಿಣಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಗೋಪಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿಯ. ಕೂಲಿಮಾಡದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ವೀರಯ್ಯನ ಪತ್ನಿ ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯಳು. ಆಕೆಯಾದುದರಿಂದಲೇ ವೀರಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೋ ಜಾಳುನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಗಿದ್ದರೆ ಜಾವಿಗೋ ಕೆರೆಗೋ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕೆಯ ಸಹನೆ, ತಾಳ್ಮೆ ವರ್ಣಾನಾತೀತವಾದುದು. ಮನೆಯ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಅವನ್ನು ನೆರೆ ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿ, ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಂಡಿತಿಸುಸುಗಳನ್ನೋ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಬರೆಗಳನ್ನೋ ತೆಗೆದುಕೊಡುವಳು.

ವೀರಯ್ಯನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಗಂಡುಮಕ್ಕಂದರೆ ರಾಮ. ಅವನು ಬುದ್ಧಿವಂತ. ತುಂಬಾ ಸಮರ್ಥ. ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೈ ತುಂಬಾ ಸಂಬಳವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀವನಸ್ಥಿತಿಯು

+++++

ಚಂದಮಾಮ

+++++

ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ವೀರಯ್ಯನ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟನು. ತಾನು ಆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಮಾರನೇಯ ದಿನವೇ ಅವರವಾಡು ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆ ಯಾಗುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧಮಾಡಿದನು.

ಇರುವ ಹಣವನ್ನು ಯೋಗರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗತೆಯಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ, ಇತರರ ಸೊತ್ತುನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಅನೇಕ ಮಾಯೋಪಾಯಗಳು ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಕರಗತವಾಗಿದ್ದುವು. ಒಮ್ಮೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಸಾಹ ಬಂದು ನೆರೆಯಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ವೀರಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಸಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮರದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ, ಕುರಿಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಈ ಹೇಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ರಾಮ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು. ರಾಮನಿಗಿಂತೂ ಇಂತಹ ಕೆಳುಕೆಲಸ ಗಳೆಂದರೆ ಆಗದು. ಅವರಿ ಯಜಮಾನನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಷ್ಟೆ!

ಒಂದು ದಿನ ವೀರಯ್ಯ ರಾಮನೊಂದಿಗೆ "ಹೇ, ... ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ." ಎಂದನು.

ರಾಮನು ಚಕಿತನಾಗಿ "ಗುಡಿಗೆ ಏನೇ ಏಕೆ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಧ್ವಜ ಸ್ತಂಭವನೇಲಿ ಜೇನು ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದೆ.

ಆ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮೂರು ವೀಸೆ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಿ ಬಿಡಬೇಕು" ಎಂದ ವೀರಯ್ಯ.

"ಅದು ದೇವರ ಸೊತ್ತು. ನಮಗೆ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ ರಾಮ.

"ದೇವರೇ ನಮ್ಮ ಸೊತ್ತು ಕಣೋ. ಆ ಗುಡಿಸ್ಥಳ ಯಾರದೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ನಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರ ಮುತ್ತಾತಂದಿರದು ಆ ಜಾಗ." ಎಂದ ವೀರಯ್ಯ.

ಇಬ್ಬರೂ ಏಣಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ವೀರಯ್ಯ ತನ್ನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಂಬಳಿ ತೆಗೆದು ರಾಮನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ "ಇದನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೇನನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಮಜ್ಜೆನಿಂದ ಜೇನು

ತುಸ್ತುನನ್ನು ಕೊಡುಕೊಂಡುಬಾ " ಎಂದನು.
" ನಾನು ಹತ್ತಲಾರಿ ಪ್ತಾಮಿ. ಇದು ಹಳೇ
ಏಣೆ. ಕುಟ್ಟಿತ್ತಿಂದಿದೆ " ಎಂದ ರಾಮ.

" ಮೂಢ. ತಿನ್ನೋದೊಂದು ಬಿಟ್ಟು
ಬೇರೆಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.
ಶುದ್ಧ ಅಪ್ರಯೋಜಕ ನೀನು. ನಾನೇ ಏಣೆ
ಹತ್ತಿ, ತುಸ್ತು ತರುತ್ತೇನೆ " ಎಂದು ವೀರಯ್ಯ
ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊದೆದುಕೊಂಡು
ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದನು. ಅವನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
ಬರಲು ಜೀನೋಗಗಳು ಕೆರಳಿ ಮೇಘದಂತೆ
ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ವೀರಯ್ಯನನ್ನು ಮುತ್ತಿದುವು.
ಅವನನ್ನು ಜಾಗೃತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಜೀನುಹುಳ
ಗಳು ಕಂಬಳಿಯೊಳಗೆ ತೂರಿ, ಕಚ್ಚಿದುವು.
ವೀರಯ್ಯ ಎರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿಯುವಷ್ಟ

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

ರಲ್ಲಿ ಕಾಲುಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.
ವೀರಯ್ಯನ ತಲೆ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು
ಭಾರಿ ಗಾಯವಾಗಿ, ರಕ್ತ ಸೋರಲಾರಂ
ಭಿಸಿತು. ಅವನ ಸ್ಥಿತಿನೋಡಿ ಸತ್ತೇ ಹೋಗಿರ
ಬೇಕೆಂದು ರಾಮನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.
ಅವನು ವೀರಯ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ವೀರಯ್ಯನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯನು
ಬಂದು ಗಾಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದನು. ಎರಡು
ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯ ಗಾಯವಾಸಿ ಆಯಿತು.
ಆದರೆ ವೀರಯ್ಯನ ಮೆದುಳುಮಾತ್ರ ಕೆಟ್ಟು
ಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಮಾತೇ ನಿಂತು
ಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಗುರುತು
ಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇಕೋ ರಾಮ
ನನ್ನು ಕಂಡರೆಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಹೆದರುವನು.
ರಾಮನು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡುವನು.
ಹೀಗಾಗಿ ಮನೆಯ ವ.ವ.ಹಾ.ರವೆಲ್ಲ
ರಾಮಯ್ಯನ ಕೈಗೆ ಬಂದಿತು. ವೀರಯ್ಯನ
ಹಿರಿಯ ಮಗ ರಾಜ, ನಗರವಲ್ಲಿರುವನೆಂದು
ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ
" ತಮ್ಮಾ, ನಿನಗೆ ಡಾಕ್ಟರಿಕೆ ಕಲಿಯುವ
ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೆ ಕಲಿ. ಅಭಂತರ ಹೇಳುವ
ವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. " ಎಂದನು ರಾಮ.

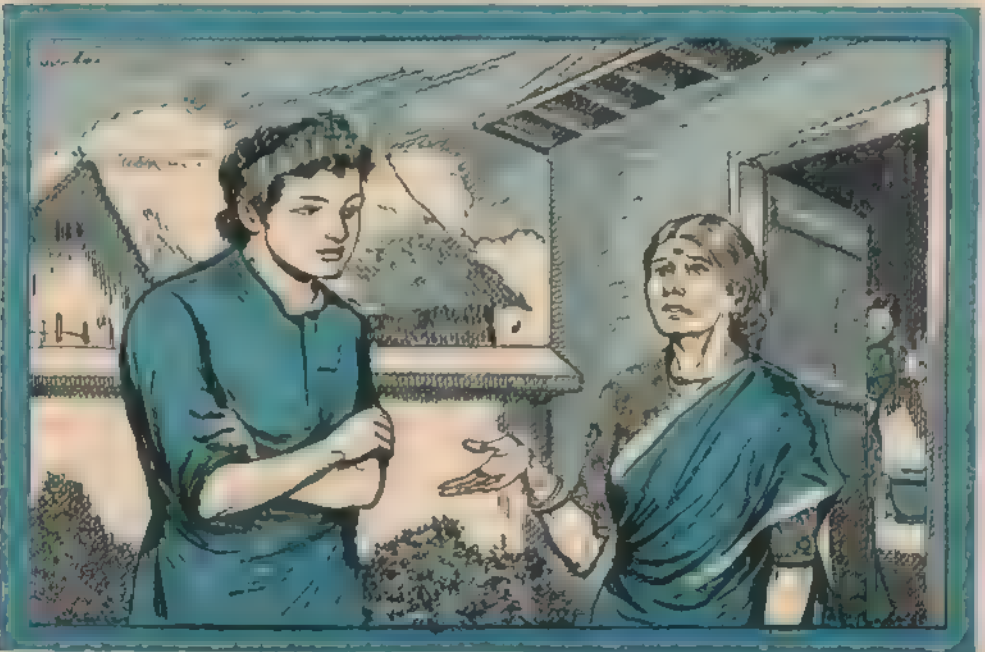
ವೀರಯ್ಯ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಸಿಗೆ
ಕಾಸು ಕೂಡಿಸಿದ್ದ ಹಣ ಕೈಗೆ ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ ರಾಮನು ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ
ಬೇಲಿ ಹಾಕಿಸಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆ

ಸಿದನು. ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಗಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹೊಡೆಯಿಸಿದನು. ಮನೆಗೆ ಹೆಂಚು ಹಾಕಿಸಿ, ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಸಿದನು. ಮುರಿದಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು, ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಸಿದನು. ಈಗ ವೀರಯ್ಯನ ಮನೆ ಮತ್ತು ಹಿತ್ತಲು ನೋಡಲು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದನಗಳಿಗೂ, ಕೋಳಿಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳು ತಯಾರಾದುವು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದನು. ವೀರಯ್ಯನೂ ಸಹ ದುಡಿಯ ಬೇಕಾಯಿತು. ರಾಮನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೀರಯ್ಯ. ರಾಮನು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬರ್ತುಮಾಡಿದ ಹಣ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ವರ ಮಾನ ಬೆಳೆಯಿತು. ಈಗ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆ

ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೈಮೇಲೆ ಕೆಲವಾರು ಒಡವೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳನಂತರ ಅವರು ನೋಡಲು ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ ಕುಟುಂಬ ದವರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಶಾರೀರವೂ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿತ್ತು.

ವೀರಯ್ಯನ ಮೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮನೋ ಭಾವವನ್ನು ಅರಿತು, ರಾಮನೊಂದಿಗೆ “ಮಗೂ, ರಾಮು, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ, ಸೀತೆಯ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯವೇನಸ್ತಾ ಮಾಡಿದೆ? ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ತುಂಬಿತು. ನಿನಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ” ಎಂದಳು. ರಾಮ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆ ಆಯಿತು. ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷನೇ ಸೀತೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ರಾಜನು ವೈದವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದನು. ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದಳು. ಗೋಪಿಯ ವ್ಯಾಸಂಗ ಸಹ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಬಾಯುಬಿಡು ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಗಳೆಲ್ಲ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಹುಲಿನ ಕಂಠಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೊಲದಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಅವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ರಾಮನು ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟಿ, ವೀರಯ್ಯನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ರಾಮ

ನೊಂದಿಗೆ ವೀರಯ್ಯನೂ ಸಹ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಂಠಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಗೆ ಹೇರಿದನು. ಕೊನೆಯ ಸಲ ಗಾಡಿ ಮನೆ ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ ನಸಕು ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಗಾಡಿ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಾರು ಕಂಠೆ ಹುಲ್ಲು ಉಳಿದಿತ್ತು. ಈ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರಲೇಕೆಂದು ರಾಮನು ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಗಾಡಿಯಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಹಗ್ಗವಿಂದ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿದನು. ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಓಡಿಸಿದನು.

ಗ್ರಹಚಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರವೊಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆಲಿರಿ ಗಾಡಿ ತುಸು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿತು. ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿಿದ್ದ ವೀರಯ್ಯ ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ರಾಮನು ಮತ್ತು ಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಸಿ, ಗಾಡಿಯಿಂದಳಿದು, ವೀರಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಸಹ ವೀರಯ್ಯನ ತಲೆಗೆ ಏಟು ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎಳುತ್ತಾ "ಲೋ ರಾಮ, ಜೀನುಹುಳು ತುಂಬಾ ಕಡಿಯುತ್ತಿದೆ ಯಲ್ಲೋ" ಎಂದ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದುದು ಇದೇ ಸೊದಲು. ಈ ನಡುವೆ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳಾವುವೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮಾಮೂಲು ಮನುಷ್ಯನಾದನು.

ರಾಮನು ವೀರಯ್ಯನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಚ್ಚರಿಸಿ "ಆದು ಇಂದಿನಮಾತೇ! ಆದುವೆಡೆದು

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಆಯಿತಲ್ಲ” ಎಂದನು. ವೀರಯ್ಯ ರಾಮನ ಕಡೆ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡಿದನು. ರಾಮನು ಅರ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿ, ತಾನೇ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಂತೆ ಅರಿತನು. ಅವನು ರಾಮನನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ “ಓ, ರಾಮ, ನೀನು ತುಂಬಾ ಬದಲಾಯಿಸ್ತೀಯೋ” ಎಂದನು.

“ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾಯಿತಲ್ಲಾ, ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ” ಎಂದ ರಾಮ.

ಮಾಕೆತ್ತಿದರೆ ರಾಮನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ರಹಸ್ಯವೇನೋ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಅವನು ಗಾಡಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ಈ ಗಾಡಿ ಯಾರದೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನಮ್ಮದು” ಎಂದ ರಾಮ.

“ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲೋ” ಎಂದ ವೀರಯ್ಯ.

“ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಗಾಡಿಯಲ್ಲದ ವ್ಯವಸಾಯ ಎಂತಹ ಬೇಸಾಯ? ಈ ಹುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಮನೆ ಸೇರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ವಿವರಿಸಿದ.

“ಈ ಹುತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ?” ಯಾರಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ?” ವೀರಯ್ಯ ಕೇಳಿದ. “ನಮ್ಮ ಮೊಲದ್ದೇ ರಾಯರೆ” ಎಂದ ರಾಮ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಅರ್ಧವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರಾಮನು ಹೇಳು

ತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವೀರಯ್ಯ ಬೆದರಿತ. ಆಮದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತೇನೂ ಕೇಳದೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದ.

ಗಾಡಿ ಮನೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ವೀರಯ್ಯ “ಆ ಮನೆ ಯಾರದೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ರಾಮನು ತಮ್ಮದೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಯಾರೋ ಅದು ಹಾಯಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದು.” ಎಂದು ಬೆರಗಾದ ವೀರಯ್ಯ.

“ನಮ್ಮ ರುಕ್ಕಿಣಿ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದ ರಾಮ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೀತೆ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಳು. “ಯಾರೋ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯವರ ಹುಡುಗಿ

ಯಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆ ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವೀರಯ್ಯ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ಗುರುತೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ.

"ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಸೀತೆ" ಎಂದ.

"ಹಾಂ. ಸೀತೆಗೆ ಮಗು ಇರುವುದೆಂದ ರೇನು?" ವೀರಯ್ಯ ಚಕಿತನಾಗಿ ನುಡಿದ.

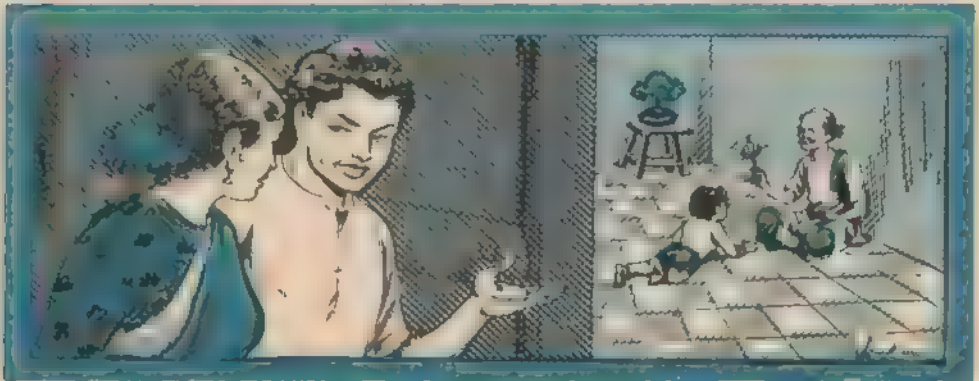
"ಓ, ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ಸೀತೆಗೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೊಂದೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಆ ಮಗು ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗ" ಎಂದ ರಾಮ.

ರಾಮಯ್ಯನ ಮಾತುಗಳು ವೀರಯ್ಯನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಅದರೇ ಅವನಿಗೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಮೊದಮೊದಲು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಮತ್ತು ಹಿತ್ತಲು ಕಳಕಳಿಸಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆರಿಸೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವುದೂ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಬಾ ದನಕರುಗಳಿರುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸುರಿದನೋ ಏನೋ, ಎಷ್ಟು ಸಾಲ

ಮಾಡಿರುವರೋ ಏನೋ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಭೀತಿಗೊಂಡನು.

"ಒಂದು ಕಾಸಾದರೂ ಸಾಲಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೊಲಹಿತ್ತಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ; ದನಕರುಗಳಿಂದಲೂ ಹಣಬರುತ್ತಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಗ ವೈದ್ಯನಾಗಿವಾನೆ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ತಿಂಡಿ, ಮೈತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಓಗಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳ ಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಎಂದೋ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನೀವು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲ್ಲಾ ಬದಲಾಗಿದೆ" ಎಂದ ರಾಮ.

ವೀರಯ್ಯ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಮೇಲಾಗಲೀ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಾಗಲೀ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವ ಫೈರ್ಯ ಆತನಿಗಿಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಗೋಪಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದವರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಆದರಿಂದ ಅವನು ಮನೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಮನಿಗೇ ವಹಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಶೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು.

14

ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು
ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು

ಬೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೂವಡಕನ
ಯಾತ್ರೆಗಳು. ಹೂವಡಕನ ಯಾತ್ರೆಗಳು.
ಜೀತನೊಂದಿಗೆ “ತಾತಾ, ನಾನು ಮನೆಗೆ
ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು
ನನಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರುವ
ವಿಲ್ಲ. ಈ ವೃದ್ಧನಿಗೆ ಅಲೆದಾಡುವುದು
ನಿನ್ನಿಗಾಗಿ. ನನ್ನಿಗಾಗಿ. ನನ್ನಿಗಾಗಿ. ನನ್ನಿಗಾಗಿ.
ಆತನಿಗೂ ಬೇಸರವಾಗಬಹುದು. ಆತನನ್ನು
ನಾನು ಕಾಯಿರಿ. ನಾನು ಕಾಯಿರಿ. ನಾನು ಕಾಯಿರಿ.

ಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ, ಹಸಿವಾದರೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು
ಕಡೆ ತಿರುಪಚ್ಚೇಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ.

“ಹೌದು, ಮಗು! ಇಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ
ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯಿರಿ.
ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯೂ ತನ್ನದೇ ಆಗಿಲ್ಲವೇ? ನೀನು
ಹೋಗು, ಮಗು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಮೈ
ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಿಸಿಲ್ಲದವನಂತರ ಈತ
ನೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಂಗಿ
ನೋಡು. ಬಟ್ಟೆನೋಡು. ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂದಿಯಾ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರಾಣಿಕಥೆ: ಆಧಾರದಿಂದ

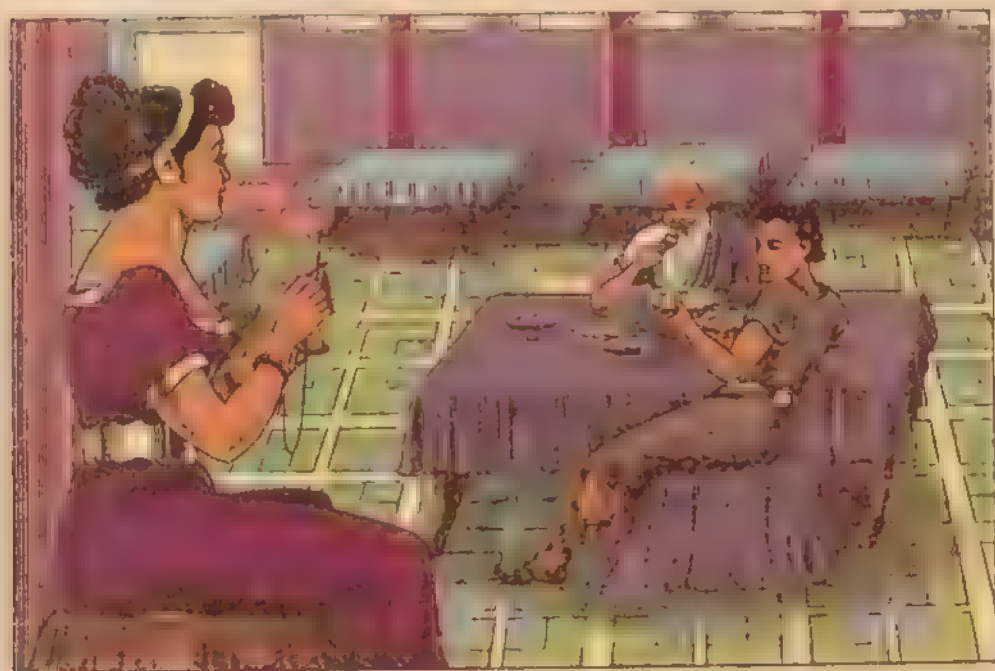
[illegible]

ಲಾಚಿದನು. ಧೀರಮತಿ ಹಡಗಿನಿಂದಿಳಿದು
ಹಂದಿಚೀಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಆತನು
ಇತರ ನಾವಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹಡಗಿನಿಂದಿಳಿದು
ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳ ಸಂಹಾರ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ
ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ಮೃತನಾದುದು

ಧೀರಮತಿ ಸಡಗರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೊರ
ಟನು. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಕ್ರಿಸಿರುವ
ಕೂಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ
ಕೂರಿತು ಬೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು
ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ದಾಸದಾಸಿಯರು
ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಅನಂದತುಂಬಿರಬಹುದು.

ఇళిదుబందు మగనన్న ఆస్తి కేసుడు
"మగూ బందేయా, నాను మత్తే నిన్నన్న

[illegible]

అవను అట్టి కనిండు మోగుత్తివ
కామము అనుకరి మునీ నున్

ಅವನು ರೂಪಧರನನ್ನು ಕಂಡು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ "ಯಾರಯ್ಯಾ ಈ ಕಂಗಾಲ? ಲೋಕಹಂದಿಚೇಕ, ನಿನಗೆ ಈ ಪೀಡೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿವನೋ? ಇವರ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ. ಈ ಗಳಿಗೆ ತೊಂದರಿಕೊಡುವರೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದು." ಎಂದು

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ పంచనామం ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

* * * * *
 మనస్సును పరమ పురుషుని కనుగొని, అతని
 అనుచు ఉండిపోయి, కరుణతో, భక్తితో,
 ధరమ బంధము, రూపధరము కన్న మన
 మున్న మున్నది, నీవు... అని...
 పోయి, అనుచు...
 బోయి, ఇమ్మోందు డోడ్డు మన ఇద్ద
 మున్న మున్నది...
 నది... క్రింది...
 వాసన బరుతి దే" ఎందున.

“ನಾಸನೇ ಬರದೇನುಮಾಡುವುದು. ನಮ್ಮ
ಮೊದಲು ನೀನು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವೆಯಾ.
ನನ್ನ ನಾನು ಕೊನೆಗೆ ಬರಲು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ
ವೆಂತ್ರು. ಕೊನೆಗೆ ಈಗ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ
ಬಿಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದ ಹಂದಿಚೇಕ.

“...ನನ್ನೇ ಬಿಡುವ ಕೆಲಸವು. ಮಹಾಶಯ
ಪುನೋ ಮಾಡುವರೆಂದು ನನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ.
ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ
ವಿಧಾನವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಕೆಲಸವು
ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವ ಕೆಲಸವು. ನನ್ನ ಕೆಲಸವು
ಬಿಡದೆ ಬಿಡೆಯಿಲ್ಲ” ಎಂದ ರೂಪಧರ.

ದೂರದಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದರಿಂದ ಗುರುತಿಸುವುದು
ನಾಯಿಯೊಂದು ತಲೆ ಎತ್ತಿ, ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸಿ
ರೂಪಧರನಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಅದೊಂದು
ಒಳ್ಳೆ ಜಾತಿ ನಾಯಿ.

[illegible]

ಕಣ್ಣಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಹನಿ ಕಣ್ಣೀರು

ತಿರುಗಿ "ಇದು ನೋಡಲು ಒಳ್ಳೆ ಜಾತಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ತೋರುವುದು. ಇದನ್ನು

ಯಾರಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಅದರ ಯಜಮಾನನಿದ್ದಾಗ ಅದರ ದರ್ಪ

ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಓಡಿ ಬೇಟೆ

ನಷ್ಟುಗೊಂಡದ್ದು ಹುಂ
ಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಕಾಂತಿ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಕಡೆ

ಕೂಡಲೇ ಧೀರಮತಿ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು, ಒಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು. ಹಂದಿಚೇಕನು ಧೀರಮತಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಅಸೀನನಾದನು.

ಮುಖವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಬಂದು, ಮೊದಲಿನಬಳಿ ಗೋಡೆಗೆ ಅತುಕೊಂಡು ಅಯಾಸಗೊಂಡವನಂತೆ ನಿಂತನು.

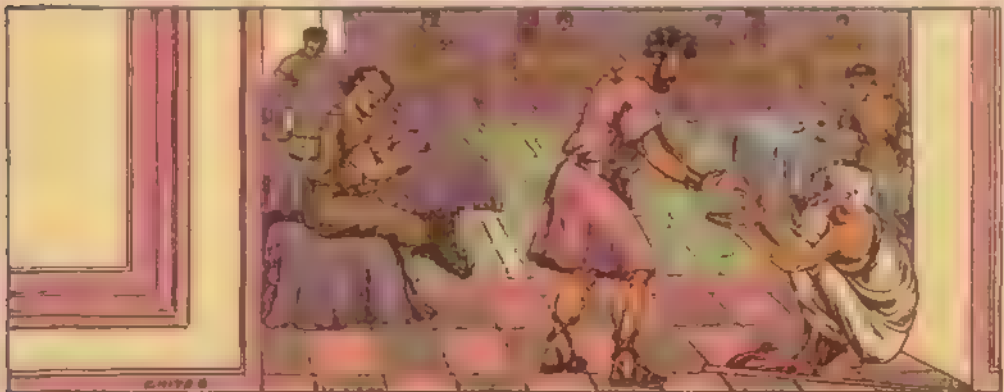
ಧೀರಮತಿ ಮೇಜಿನಮೇಲಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ

ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

ರೂಪಧರನು ಹಂದಿಚೇಕನಿಂದ ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಮಾಂಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಅಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿದನು.

ಅನಂತರ ರೂಪಧರನು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಂದು, ಬಿಕ್ಷುಕನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದುರಳರನ್ನು ಒಡ್ಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಗಣೇಶ ಜನ್ಮ

ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ನಾರಗೈವ ದೇವನಾಗಿ ಮೆರೆದೆಯಾ
ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಿಂಹಗೈವ ದೇವಿಯ ಮೆರೆದೆಯಾ
ರಜತ ಶಿಖರವಲ್ಲಿ ಹರನು ಯೋಗಮಗ್ನನಾಗಿರೆ ,
ತ್ರಿಜಗ ಮಾತೆ ಹರನಪ್ರೀತೆ ರಜತನೀರವಲ್ಲಿರೆ || ೧ ||

ಕಡೆವಳೊಂದು ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಹರನು ಬಂದ ಬಿಸಿತು ||
ಪ್ರಾಣವಿತ್ತು, ತ್ರಾಣತೆತ್ತು, ಪಾಲನವಳು ವಿಧವದು !
ಶೈಲಸುತೆಯ ರುಚನೆಯಿಂದ ಜಗಕೆ ಬೆಳಗುವೆದೆಯಾ ,
ಸಲಿಲತರಲು ಮಾಯೆಸುರಿಯ ಮನೆಯಕಾಯಿಸಿದೆಯಾ || ೨ ||

ಹರನಗಣಗೊಟ್ಟು ಗೂಡಿ ಬಂದು ಸಿನ್ನ ಜರೆಯಲೂ ,
ಯೋಗಮಗ್ನನಾದ ಶಂಭು ತ್ರಾಗವನ್ನು ಮರೆಯಲೂ ||
ಮರಗಿಯನ್ನು ಮುನಿದು ಎತ್ತಿ ಸಿನ್ನ ತಲೆಯ ತರೆಯಲೂ ,
ಜಲನತಂದ ಶಿವೆಯು ಮಗನ ಮುರಿದ ರುಂಡಕಂಡಳೂ || ೩ ||

ಸತಿಯ ಪಾದವನ್ನು ವಿಡಿದು ನಿಜವನೊರೆಯ ಹರನುತಾ |
ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತನನ ಬೇಗ ಅಟ್ಟತಾ |
ಬವಗು ಮಲಗಿ ಇರ್ಬ ನರರ ರುಂಡವನ್ನು ತರಿದುತಾ
ಎನಲು ವೀರಭದ್ರ ಪೋಗಿ ಶೋಧನೆಯನು ಗೈಯುತಾ || ೪ ||

ಅರಸ ನರರು ದೊರೆಯವಿರಲು ಶಯನಗೈವ ಗಜವನೂ |
ಕಂಡು ತೋಷಗೊಂಡು ಕೈಯ ಬಿಡ್ಲ ಮಿಂದ ತರಿದನೂ |
ಮುರಿದ ರುಂಡ ಕರಿಯರುಂಡ ಬಟ್ಟುಗೂಡಿತಾಗಲೇ |
ಹರನು ಪೂಜ್ಯ ನಾಗವದನನೆದ್ದುಸಂತಸಾಗಲೇ || ೫ ||

—ಪಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ

ವೆವ್ವದ ಸಲಹೆ

ಅನೇಕಾನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಿಂಹಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಸಿದ್ದಿ ಎಂಬ ವೀರನಿದ್ದನು. ಆತನು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡದಿದ್ದರೂ ರಾಜನ ಆಪ್ತವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಸಿದ್ದಿಯನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡವರು ಆತನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈಗ ಆತನು ವೃದ್ಧನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಭಯಂಕರನಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಆತನ ಮುಖ ಕಂಡರೆ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಆತನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡಲು 'ಢೈಯ್ಯ ಸಾಲದು!'

ವಿಜಯಸಿದ್ದಿಗೆ ಬಾಲಾಮಣಿ ಎಂಬ ಮಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಸಂತಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಿನಿಂದ ಬಾಲಾಮಣಿಯೇ ಮನೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುದಿಕ್ಕು. ಆಕೆ ನೋಡಲು ಎಷ್ಟು ಚೆಲುವೋ, ಅಷ್ಟೇ ಮನೆಗೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ

ಸಮರ್ಥಳಾಗಿದ್ದಳು. ತಂದೆಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗದಂತೆ ಅವಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. "ನನ್ನ ಮಗಳು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರೆಗೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಾರದು" ಎಂದು ವಿಜಯಸಿದ್ದಿ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುವನು.

ಸಿಂಹಪುರದ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಬಾಲಾಮಣಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆಯಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿಜಯಸಿದ್ದಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಫೈರ್‌ವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಸಕಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗರಕ್ಷಕಳಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳಿಗೆ ಆತನು ವಿವಾಹಮಾಡಲಾರನೆಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದಲೂ ಯಾರೂ ಆಕೆಯ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೀರಭೂಷತಿ ಎಂಬ ತರುಣನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಿಜಯಸಿದ್ದಿ ಮತ್ತು

ಬಾಲಾಮುನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಾಲಾಮುನಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವನೆಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಡದಿದ್ದರೂ, ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುವುದೆಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಾಸಿಯರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರಲು ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿಯ ಮನೆಗೆ ಆತನ ದೂರದ ಸೆಂಟ ಇಂದ್ರವರ್ಮನೆಂಬ ಯುವಕನು ಬಂದನು. ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲೊಂದು ನೌಕರಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಸದಾ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ನಾದುದರಿಂದಲೂ, ಅತಿಥಿಯ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಬಾಲಾಮುನಿಯೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಸಲಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆದರೂ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಅವನು ಹೆದರಿದನು. ಅವನಿಗೆ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡರೇನೇ ಹೆದರಿಕೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಬಾಲಾಮುನಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಆಕೆಯೇನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. 'ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಕೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಹೆದರಿದನು.

ಇದಲ್ಲದೆ ವೀರಭೂಪತಿ ಜೀರಿ ಶಿವಪ್ರಾಂಶಿಯಲ್ಲಿ ಕರಡಿ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಆಡಿದಾಗ ಬರುವನು. ಅಪ್ಪನೆಂಟನಂತೆ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬಾಲಾಮುನಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುವುದನ್ನು ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಒಂದೆರಡು ಸಲ ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ವೀರಭೂಪತಿ ಮತ್ತು ಬಾಲಾಮುನಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೂ ಸಹ ತೋರಿತು.

ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳನಂತರ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಬಾಲಾಮುನಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಸವೆಲ್ಲಾ ಹರಟೆಹೊಡೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಇಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಬಾಲಾಮುನಿ ಸಹ ಅವನಕೂಡ ಅತಿ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಇದ್ದಳು.

ಆಕೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂದ್ರ ನರ್ಮನು ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ಹೇಳುವನು.

ಸಂತೆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಸುತ್ತಾಡಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಯಮುಂದಿದ್ದ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆದರು. ನಡು ರಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಮಲಗಲು ಹೋದರು.

‘ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆಯಾ?’ ಎಂದು ಬಾಲಾಮನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಂದ್ರನರ್ಮನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಅವಕಾಶ

ಮತ್ತೆ ಸಿಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಅವನು ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವವೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುನೇಳೆ ಬಾಲಾ ಮನೆ ‘ನನಗೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ, ತಾನು ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕಾದೀತು. ಓಡಿ ಮೋಗಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇರುವಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದು ಲೇಸು.

ಇನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯವಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವನು. ಅದುವರೆಗೆ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಆನಂದವಿಂದ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಪ್ರೇಮದ ಮಾತೆತ್ತಿ ವೃಥಾ ಏಕೆ ಈ ಅಲ್ಪ ಆನಂದವನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡ ಇಂದ್ರನರ್ಮ. ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು

ಹಾಕಿ, ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಕೂಡಲೇ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು! ಇಂದ್ರನರ್ಮನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದ. ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನೇನು! ಆಗಲೇ ಹಾಕಿದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇವನು ಹೇಗೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ? ಬಹುಶಃ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ ಹೇಗೋ ಸತ್ತು ದೆವ್ವವಾಗಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡ ಇಂದ್ರನರ್ಮ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಆಕಾರ ನೆಟ್ಟಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇಂದ್ರನರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಇಂತೆಂದಿತು: “ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಪಡಬೇಡ. ನಾನು ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿಯ ದೆವ್ವ. ನಿನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ವಿಜಯ

ಸಿದ್ಧಿ ಊರಿನಲ್ಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.”

“ಬದುಕಿರುವಾತ ದೆವ್ವವಾಗುವುದೆಂದರೇನು?” ಎಂದ ಇಂದ್ರನರ್ಮ ಬೆರಗಾಗಿ.

“ಅದೇ ಹೇಳಲು ಬಂದೆ. ಒಂದು ಅಶಾಶ್ವತುರ್ಯವಾಯಿತು. ನೋಡು, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಬದುಕುವ ಆರೆಯರಲ್ಲಿ. ಇನ್ನೇನು ಸತ್ತೇ ಹೋಗುವನೆಂದಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಆತನ ದೆವ್ವವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆತನ ಶರೀರದಂತಹ ದೇಹವನ್ನೂ ಮಾಲಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅದೇ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮುದುಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ನನಗೆ ತ್ರಿಶಂಕುಸ್ಥರ್ಗವಾಯಿತು! ನನಗೆ ನೀನೊಂದು ಸಹಾಯ

ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಸಾಯಲಿರುವ ಸಂಗತಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ನನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳು. ನಾನು ಅವರ ದೆವ್ವವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಈ ವಿಷಯವಿವು ಈಗಲೇ ಸಾಯುವಂತೆ ತೋರದು. ನಿನಗೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇದುವರೆಗೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಷಯವಿವು ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಮಲಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ನಿನಗೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದರೂ, ನೀನು ಕೊಡುವ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿಸುವುದಲ್ಲೇ. ಆತ ನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಹಿಂಹ ಭಯ. ಆತನಿಗೆ ಹೆದರಿ ನಾನು ಈ ಅವರಣದಲ್ಲೇ ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೀನು ಸಹಾಯನೀಡಿದರೆ, ನನ್ನ

ಪ್ರೇಮವು ಜಯಿಸುವಂತೆ ನಾನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಿತು ದೆವ್ವ.

ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ಭೂತವೂ ಅರಿ ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಇಂದ್ರನರ್ಮನೆಗೆ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆ ಆಯಿತು. ಅವನು ದೆವ್ವ ದೊಂದಿಗೆ “ದಿನಾ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸಾಯು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ನಿನಗೊಂದು ಕೆಲಸ ದೊರೆಯ ಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದ.

“ಈ ದೆವ್ವದ ಉದ್ದೋಗಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೈಪೋಟ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಹುರುಡು! ಒತ್ತಿಯ ಗಳಿಷ್ಟು, ತಿವಾರಸುಗಳಿಷ್ಟು! ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ಉದ್ದೋಗ ಹುಡುಕೋಣವೆಂದರೆ ನಾನು ಈ ಸಂಧಿಗೈವಲ್ಲಿ ಓಲುಕಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಾಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬಲ್ಲ ಮಿತ್ರ ರಿದ್ದಾರೆ. ನಿನಗೆ ಆರಮನೆಯ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹತ್ತಿಗಳಾಗಲೀ, ಆತ್ಮಹತ್ತಿಗಳಾಗಲೀ ಇವುಗಳಿಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸು. ನನ್ನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಲಾಮನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ದೆವ್ವ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

ಮಾರನೇಯದಿನವೂ ಇಂದ್ರನರ್ಮನು ಬಾಲಾಮನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತ ನಾಡಿದನು. ಸಂಜೆ ಇಬ್ಬರೂ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದರು. ರಾತ್ರಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒತಾ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಲಕಳೆದರು. ಅದರೂ

ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ
ವನ್ನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಇಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಬಾಲಾ
ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ದೆವ್ವ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು.
“ನೀನೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚ. ಮದುವೆಯಾಗು
ವಂತೆ ಬಾಲಾಮನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಾರದೆ?
ನೀನೆಂದು ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವಿಯೋ
ಎಂದು ಅವಳು ಕಾತುರದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು
ತ್ತಿರುವಳು. ರಕ್ತಸನಂತಿರುವ ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ
ಈಗಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರೆ, ಮತ್ತೆ ರಡುವರ್ಷ
ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ! ಆತನು
ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಿನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾ
ಪಿಸಲು ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿರ
ಲಾರದು” ಎಂದಿತು ದೆವ್ವ.

“ನನಗೆ ಆತನ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಡ”
ಎಂದ ಇಂದ್ರವರ್ಮ ಹುಬ್ಬುಗಂಟುಕ್ಕೆ ಬೇಸರ
ದಿಂದ ದೆವ್ವದೊಂದಿಗೆ.

“ಯಾರ ಸುದ್ದಿ, ಏನು ವಿಷಯ?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಬಾಲಾಮನೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ದಿಂದ. ಆಕೆಗೆ ದೆವ್ವವಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು
ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೂ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಹೇಳಿದ
ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಿತು. ಫಕ್ತನೆ ಇಂದ್ರ
ವರ್ಮನಿಗೆ ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದು
ದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ: “ಆ ಭೂಪತಿ ಇವ್ವಾ
ನಲ್ಲಾ, ಅವನ ವಿಷಯ.”

“ಛ, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಗೆ ಮಾತ
ನಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಆತ ತುಂಬಾ

ಮೇಘಾವಿ, ದೊಡ್ಡ ತರಹೆ ಮನುಷ್ಯರು.
ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಭಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ
ಸಿಗುವದೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಅವರು ಅರಸರ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಲು ಅರ್ಹತೆ
ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ!” ಎಂದಳು ಬಾಲಾಮನೆ.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ
ನನಗೇಕೋ ಆತನೆಂದರೆ ಸರಿ ಬೀಳುವ
ದಿಲ್ಲ.” ಎಂದ ಇಂದ್ರವರ್ಮ.

“ನೀನು ಮತ್ತೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ
ದರೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ.
ತುಂಬಾ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ನಾನು
ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವೇನಾಯಿತು? ಅದರಬಗ್ಗೆ
ಸುದ್ದಿ ಹೇಳುವುದೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಈಗ
ಹೇಳಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ

ಬರಲೋ, ಇಲ್ಲಿ ಈಕೆ ಹೋಗುವತನಕ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ವಿವಾಹವಾಗಬೇಡ” ಎಂದು ಇಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ಕೇಳಿತು ದೇವ್ವ.

ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ತಾಳೆ ಗೆಜ್ಜು “ನೀನು ಮೋದಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋರದು. ನೀನೊಂದಿಗೆ ಮಾರಾಟವಾದ ನನಗೆ ಪುರಸೋತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗದರಿಸಿದ.

ಬಾಲಾನುಗೆ ಅವನಕಡೆ ದಿಗ್ಗ ಮೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು, ಅಕೆಯ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತು. “ಸದ್ಯ, ಈ ವಿಷಯ ಈಗಲಾದರೂ ತೇಳುವಿರಲ್ಲ, ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು” ಎಂದು ಆಕೆ ಸರಳನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು.

“ಬಾಲಾ, ಆದ್ದು ಸಂಗತಿ. ಒಂದುಕೂಗಿ ನಿಲ್ಲು. ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ” ಎಂದು

ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಮತ್ತೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರು ವಲ್ಲಿ, ಆಕೆ ತಿರುಗಿ ಸಹ ನೋಡದೆ ಸರಸರನೆ ಒಳಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಬಿನ್ನಸಿದನು. “ಎಲೆ, ಪಾಪಿ ಭೂತವೇ, ನನ್ನ ಬಾಕೆಲ್ಲಾ ಬರಡು ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕಿಷ್ಟು ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದರು” ಎಂದು ದೇವ್ವ ವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು.

“ಆಗಾಗ ಇಂತಹ ಅಜಾತುರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಸಹಜ. ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು. ಬೇಸರದಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಗೆಡಬೇಡ, ನಾನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೇವ್ವ ಆದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಇಂದ್ರವರ್ಮ ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಹೋಗಿಲ್ಲ.

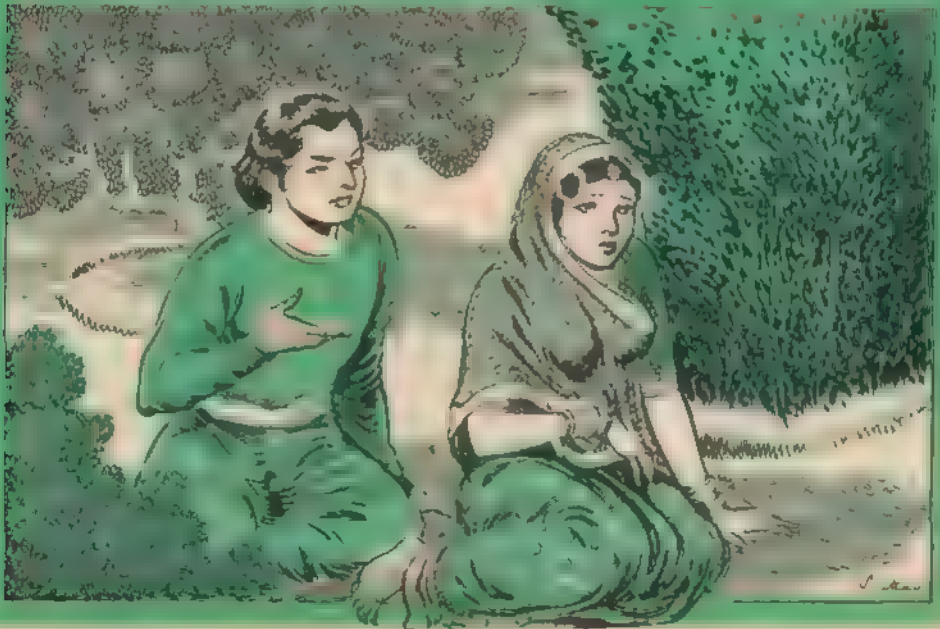
“ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ದೆನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ, ಸಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಾಲಾಮಣಿ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಂಬಿದರೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೆನ್ನ ಸುಳಿದಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ ಯೆಂದು ಹೆದರುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ತಂದೆ ಸತ್ತೂ ಭೂತವಾಗಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವಳ ಎದೆಯೊಡೆಯುವುದು. ವಾಸ್ತವಾಂತವನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಪೇಚಾಟಬಂತು!

ಅವನು ಊಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ಮಾರನೇಯದಿನ ಆಕೆ ಅರಾ ಉದಾಸೀನ ಭಾವತಾಳಿದ್ದಳು. ಅವನು ಮಾತನಾಡಲೂ ಸಹ ಆಕೆ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಆಕೆ

ಲತಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಅಕೆಯನ್ನು ಸವಿಸಿರಿಸಿ “ಬಾಲಾ, ನನ್ನನ್ನು ಆವಾಹನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿನ್ನಾರಣವಾಗಿ ಕುಪಿತಳಾಗಿರುವೆ” ಎಂದನು.

“ನಿನ್ನ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಬಹಳ ಕೂಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಬಾಲಾಮಣಿ.

“ನಾನು ಸಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬಿಟ್ಟೆನೇ?” ನನ್ನ ಹೃದಯದಷ್ಟಿ ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರೆ. ಈಗೊಂದು ಆವಾಂತವೆವೆಯೆಂದ ನಾನು ಮನದಿಷ್ಟಿ ಮಾತನಾಡಲಾರೆ” ಎಂದ ಇಂದ್ರವರ್ಮ ಅವಳಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು.

ಬಾಲಾಮುಗಿ ಅವನಕಡೆ ನೋಡಿ "ಯಾರು ಆಪಾಂತರ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನು ಬಾಲಾಮುಗಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸರಿದು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು, ದೆವ್ವ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು "ಆಸಲು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೆಯಾ? ವಿಜಯ ಸಿದ್ಧಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸೇರುವನು. ಮತ್ತೊಂದು ಶುಭಸಮಾಚಾರ. ನನಗೆ ಈಗ ವರ್ಗ ವಾಯಿತು. ದೂರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ದಂಗೆಯೆತ್ತು ತಮ್ಮ ಅರಸನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನನಗೆ ಆ ರಾಜನ ಭೂತದ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಬೇಗಹೋಗಬೇಕು. ನಮಸ್ಕಾರ" ಎಂದು ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ಬಾಲಾಮುಗಿಯಕಡೆ ನೋಡಿ, ಆಕೆಯ ಕರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮೆಲುಕನಿಯಿಂದ "ಬಾಲಾ, ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆಯಾ? ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿನಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯ ರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ.

"ನನಗೂ ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಅವಿರಲ್ಪ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಳು ಬಾಲಾಮುಗಿ.

ಎಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಂಚಿಕೆಯಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಇಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ವಿಜಯಸಿದ್ಧಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆತನಜೊಂದು ಷರತುಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅತನು ಕೋರಿದನು.

ಇಂದ್ರವರ್ಮ, ಬಾಲಾಮುಗಿಯಿಗೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹನಡೆಯಿತು. ಇಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಅಂದೇ ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಯೂ ಲಭಿಸಿತು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೋಟಗಳು

2

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕುಮೇವಾವಾ. ನಮ್ಮ ದು ಕರಾಜಾ ಜಾತಿ. ಪರಿಚಿತರು ನನ್ನನ್ನು ವಾವಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಓರ್ವ ಕೋಳಿ ತಿನ್ನಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಾನು ವಕ್ರ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮೂರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೂನು ಹಿಡಿಯುವಾಗ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದೆ, ಉಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ನೀರಿ ನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಬೆರೆತಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದೆ. ಜನರು ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವರೇನೋ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಬೇಗನೇ ಬಂದೆ.” ಎಂದ ಆ ಹುಡುಗ. “ನೀರು ಉಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿ ಮನುಷ್ಯರು ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿ ದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ತಾತನ ಮಾತು. ನೋಣ ಇರವಲ್ಲಿ ಜೇನೂ ಇರುವುದೆಂದು ಮಲೋವಾ ತಾತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಅಂದ ಹುಡುಗ. “ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಗೆ ಬಿಳಿಜನರೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ

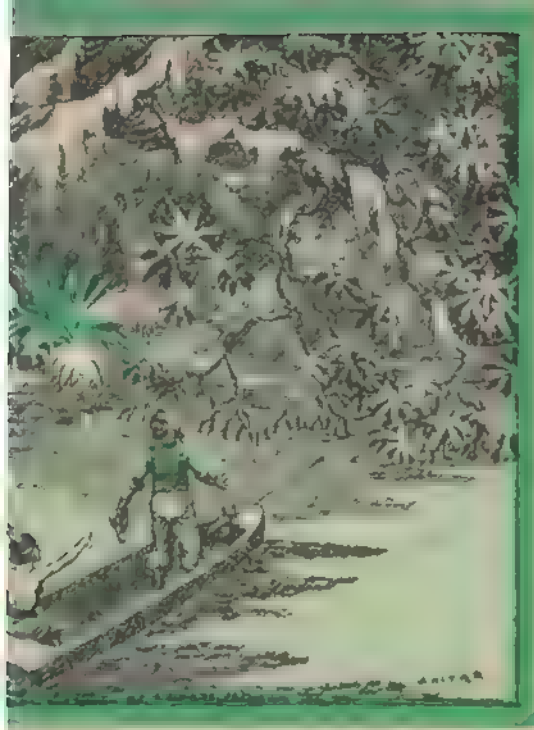
ವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಮತ್ತೇಕೆ ಬಂದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. “ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ದೆಂದರೆ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಎಂದು ಮಲೋವಾ ತಾತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದನವ.

“ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿ? ನಿನಗೆ ಹತ್ತು ವಯಸ್ಸು ಕೂಡಾ ಆದರಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ?” ಎಂದ.

“ನನಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ. ‘ಮಾನಿಗೆ ನೀಳ ಮುಖ್ಯ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮುಖ್ಯ’ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮಲೋವಾ ತಾತ.”

ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಅವನು ಎರಡು ಗಿಡಗಳ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ತಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಇಕ್ಕಡಗಳಲ್ಲೂ ಹುಗಿದ. ಬಳಿಕ ಕೋಳಿಯ ಗರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಆ ಕೋಲುಗಳಮೇಲೆ ಸುಡಲಿಕ್ಕಿಟ್ಟ.

ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅಷ್ಟಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ವಾನೋಬ್ಬ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದನೋ ಏನೋ.

ಮರುದಿನ ಮುಂಚಾನೆ ಆತ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ, "ನಿ.ಕುಚಾಪ್, ಏನುಮಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಕುಣ್ಣೇವಾವಾಸೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನಿ.ಕುಚಾಪ್" ಎಂದರೆ ಅವನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ಗಡ್ಡವನ" ಎಂದರ್ಥ. ಆಗ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗಡ್ಡವಿತ್ತು. ಇಂಡಿಯನ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಗಡ್ಡವೋಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಂತೆಯೇ ಇಂಡಿಯನ್ ಚಾತಿಯವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಗಡ್ಡವನನೆಂದೇ ಕರೆಯುವರು.

ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಂಡಾಗಿನಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಅವನಮೇಲೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಂಛೆಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮೋಗಲು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಅವನ ತೆಪ್ಪ ಆಗಲೇ

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಏನು ಹಿಡಿಯುವ ಪರಿಕರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದುವು. ಈ ಪರಿಕರಗಳೆಂದರೆ, ಒಂದು ಬಿಲ್ಲು, ಕೆಲವು ಬಾಣಗಳು, ಒಂದು ಕೊಂಡಿಕೋಲು ಇಷ್ಟೇ ಸೈ. ಕೊಂಡಿಕೋಲನ್ನು ಒಂದು ಸೀಳವಾದ ಕೋಲಿನ ತುದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹದ ಆಗಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಮಾಡಿದುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆಪ್ಪದ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಏನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಈ ಕೊಂಡಿಕೋಲು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಮರದ ಒಂದೇ ಕಾಂಡದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಹುಡುಗ ತೆಪ್ಪದ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಉಸಾಯುವಾಗಿ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ನಡೆಸತೊಡಗಿದ. ಮುಂಚಾವಿನ ಗಾಳಿ ಬಹಳ ಶುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆರಾಗ್ನಾ ನದಿಯ ಎರಡು ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು. ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪ ನದಿಯ ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ತೀರದಗುಂಟಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

"ಆಗೋ, ಆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕೂಗು ಒಂದು ಚಾತಿ ಕೋತಿಯದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೊಬ್ಬಿ ಕೋತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ" ಎಂದ ಕುಣ್ಣೇವಾವಾ. ನಮ್ಮ ತೆಪ್ಪ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟುಪಾಕಲು ಸನ್ನೆಮಾಡಿ, ಆತ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮರದಹತ್ತಿರ

ಬದಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿದ. ಆ ಮರದ ಭಾರಿ ಕೊಂಬೆಗಳು ನದಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನೇತಾಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

“ಅಗೋ ಕಂಡಿತೆ?”

ಮರದ ತುಟ್ಟತುದಿಯ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೊಟ್ಟೆ ಕೋತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅವರ ಬೊಟ್ಟೆ ಕೇಳಿ ಅದೊಂದು ಸಿಂಹದಷ್ಟೆ ಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಅದರ ಅದು ನಾಮಾನ್ಯ ನಾಯಿಯಷ್ಟೇ ಇತ್ತು! ಅದು ಕೂಗಬೇಕೆಂದಾಗ ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಿತ್ತಿಯ ತುಂಬಾ ಗಾಳಿ ಒರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಾಗ ಬರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೆದರುತ್ತಿರಬೇಕು.

ನಾವು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೋತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಎರಡು ವಿಚಿತ್ರ ಸಸ್ತಗಳು ಒಂದು ಆ ಮರದಮೇಲೆರಗಿದುವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ‘ಟೂಕಾನ್’ ಅನ್ನು ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕಪ್ಪು. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಚಾಕಿಯಿದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡವಾದ ಕೊಕ್ಕು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಕೊಕ್ಕು ಹಳದಿಬಣ್ಣದ್ದು. ಅವು ಹಾರುವಾಗ ಕೊಕ್ಕುಗಳ ಭಾರದಿಂದ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಲಾರವೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವು ಟೂಳ್ಳು ಕೊಕ್ಕುಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವದೆಲ್ಲಾ ಬರಿ ಗಾಳಿಮಾತ್ರ.

ಹುಡುಗ ಒಂದು ಪೊದರನಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅವನು ಏನನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ

ದನೋ ನನಗೆ ನೊದಲು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪೊದೆಗಳ ತುಂಬಾ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಕ್ಕಿಗಳಿರುವನೆಂದು ಕಡೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿಗಳವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತುಂಬಿ ಗಳಷ್ಟೇ ಇದ್ದುವು. ಅವುಗಳು ಧುಂಕಾರ ಹಕ್ಕಿಗಳು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ರಂಗುಗಳಿವೆ. ಒಂದರ ಕೊಕ್ಕು ಅತಿ ಸ್ವರವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಉದ್ದವಾಗಿತ್ತು. ಅದೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಅಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುನೆಂದರೆ ನಾನದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಹೊತ್ತು ಸಿಂತು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಅಥವಾ ಯಾವ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಎರಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ

ದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆ ಪೊದೆ ತುಂಬಾ ಇರುವ ಎಷ್ಟೋ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಆ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮಾತು ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ತಿಳಿಯುವದೋ ಏನೋ! ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಶಬ್ದ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿನ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶಬ್ದಗಳೂ ನಿಂತುಹೋದುವು. ಒಮ್ಮೆಗೇ ಇಡೀ ಅರಣ್ಯವೇ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಮರದಕೊಂಬೆಯೆಲ್ಲರೂ ಕೋತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಏನೋ ಗುಸಗುಸ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುವು. “ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು” ಎಂದ ಹುಡುಗ.

ನಾವು ಕೆಪ್ಪವನ್ನು ತೀರದಿಂದ ದೂಡಿ, ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿ ನದಿಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ನೋಡತೊಡಗಿದೆವು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೊದೆಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ “ಜಾಗ್ವಾರ್” ಹುಲಿ ನಮ್ಮ ದಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾ ಓದಿಯಿಂದ ಬಂತು.

“ಜಾಗ್ವಾರ್ ಅಡವಿಗೆ ಅರಸು” ಎಂದು ಹುಡುಗ ನನ್ನೊಡನೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಜಾಗ್ವಾರ್ ನದಿಯಬದಿಗೆ ಬಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ನಿಂತಿತು. ನಾವು ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅಡವಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಯೂ ಏನೊಂದು ಸಪ್ಪಳವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಪೊದೆಗಳೊಳಗೆ ಹೋಗು ಅದೃಶ್ಯವಾದಮೇರೆತು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಚೈತನ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ನದಿಯ ಗುಂಟೆ ತೆಸ್ಸು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಹೋದೆವು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಲು ದೂರದಿಂದ ಮೃದುವಾದ ಝಂಕಾರವು ಕೇಳಬಂತಿತು. ಬರುಬರುತ್ತ ಆ ಧ್ವನಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತಹ ಹೋರಾಟದಂತೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೇನೆಂಬಂತೆ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದೆ.

“ಝರಿ! ನದಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಾಯ!” ಎಂದ ಹುಡುಗ.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ನವಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟರ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಲಪುನಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದನಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಅಕ್ಕತಂಗಿಯವರು ಅವರಾದರೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಚಿಕ್ಕತಾಯಂದಿರು ಇವರೇ!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಬಿ. ನಾಗೇಂದ್ರನಾಥ ಬಾಳಗ

U/o ನವಜೀವನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಬಂಟ್ವಾಳ. ದ. ಕ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/- ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

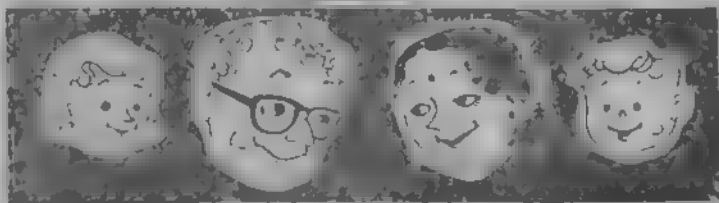
ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಸುದೂರ 'ಬೈಗರ್' ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಹದ್ದು ಪಾರಿವಾಳಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ರಿಪ್ಪಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಂತು. ಪಾರಿವಾಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಭರ್ರನೆ ಮರಗಳೆಡೆಗೆ ಓಡಿ ಅಡಗಿವು. 'ಬೈಗರ್' ಗಬಕ್ಕನೆ ಹಾರಿ ಹದ್ದಿನ ಬಾಲ ಕಚ್ಚಿತು. ಹನು ಬೈಗರಿನ ಜಿನ್ನುವಿತ್ತು. ಬೈಗರ್ ಆ ಮರದೆಡೆಗೆ ಈ ಮರದೆಡೆಗೆ ಓಡಾಡಿಹಾಗೆ, ಹದ್ದು ತಡಕಾಡಲು, ಮರಗಳಿಗೆ ಫೀಕೊಟ್ಟು ಅವರ ರಿಕ್ಕೆಗಳೂ ಕಾಲು ಮುರಿದುವು!

ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದರೆ ಆಸೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ..

ಆದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ

Parry's

ಪ್ಯಾರಿಸ್

ಮಿತಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೆ

ವಿಕೆಂದರೆ, ಅವು ಬಹು ರುಚಿಕರ, ಬಹು ಪರಿಶುದ್ಧ, ಬಹು ಆರೋಗ್ಯ

ಕದೂರಿಕೆ: ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಕಾಫೀನಂ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮದರಾಸು

PRS 319

ಪಂಡಿತ ಡಿ. ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರವರ

ಅರಣ್ಯ

ಪ್ರಕಟಣೆ

Diamond

1898

1958

Jubilee

ಅಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ(ಪ್ರಿ.ಪಿ.ಇ.) ಮತ್ತು ಮೈದ್ರಾನ್

ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್‌ಗಳೂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ

ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್ಸ್, ಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್, ಸ್ಟೇರ್ ಪಾರ್ಕ್‌ಗಳು, ನೀಡಲ್‌ಗಳೂ ಲಕ್ಷಂತರ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಹತ್ತಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಬರೆಗಳು

ಧನ್ಯಯ್ಯ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ನಿರಂಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ತಾರಕವರ್ಧಿ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ಶುಭಾಪ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ಸಾವಿತ್ರಿ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ಉಪಾಪನಿಷಯ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ವಾ. ಪತ್ರಿಕೆಯವರ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ಸುಭದ್ರ ಪರಿಣಯ 3 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 9.00, ಸತ್ಯ ಸರಿಶ್ರದ್ಧೆ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12.00, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಶಿಷ್ಯ 2 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12.00, ಭಕ್ತ ಕರ್ಣಿ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12.00, ಸದಾಶಿವನಾ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12.00, ಕವಿತಾಪ್ರಸಂಗ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12.00, ಲೋಕಾರ್ಪಣ 5 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 15.00, ಪೂರ್ವ ರಾಮಾಯಣ 9 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 27.00, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ 7 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 21.00, ಮಾರುಭೂತವಾದನ 2 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 6.00, ಸತ್ಯವಾದಿಯವರ 2 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 6.00, ಸವನ ಕಲ್ಯಾಣ ರೂ. 6.00, ಶ್ರೀ ನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣ 4 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರೂ. 12.00, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ 8 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು (ಮಹಾಭಾರತ) ರೂ. 24.00

ನಕಲಿಗಳು, ಪದ್ಯಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಗಳು

ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಸೆಟ್ಟುಗಳ ಪೈಕಿ 2 ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಅನಾ ಮೇಲ್‌ಕಟ್ಟೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು

ತಕ್ಕವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ 0.12.0 ಪ್ಯಾಂಪ್ಲೆಗಳು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ರಿಪ್ಲೈ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ.

ನೀತಾ ಪೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 2

ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಬೂನೇ ಬೇಕು—
ಅದೆಂದರೆ ತಾತಾರವರ **501** ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ರಶ್ಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಹೊಲೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಎಂತಹ ನಾಜೂಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಗೆದುಬಿಡುವುದು. ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಹೊಸ ಪಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ
ಜೋಡ್ಡೆ ಇರುವುದನ್ನು ನೀಡಿ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ
ಕಾಕಾ ಅಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ರಿಮಿಟರ್

ದಿ ತಾತಾ ಅಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೆಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಜಯಪ್ರದನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ

ಅರಸು ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ರವರ

ತೇಡಿವಂದ ನೆಲ್ವಂ

ನಿರ್ಮಾಪಕ - ನಿರ್ದೇಶಕ ... ಪ.ನೀಲಕಂಠನ್

N41

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಚಿಕ್ಕತಾಯಂದಿರು ಇವರೇ!

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಬಿ. ನಾಗೇಂದ್ರನಾಥ ಬಾಳಿಗ

